

மலலைகை

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா   நவம்பர் 1976

மல்லிகைப்பின்
 நீண்ட கால
 அரங்கோப்பாள
 ரான திரு. கே.
 சத்திரசேகரம்
 அவர்களைக் கௌ
 ரவிக்கும் முகமா
 கச் சென்றமாதம்
 யாழ்ப்பாணத்
 தில் நடைபெற்ற
 விழாவில் மாண
 னிடிக் கௌர
 விப்பவப்பவர்
 கவிஞர் இல்லைச்
 சிலன். நடுவில்
 இருப்பவர் தலை
 கைவந்த திரு.
 யா. இரத்தசபா
 யு ஸ்யர் அவர்
 கள்.

விலை
 ரூபாய் : 75

தலைவிலக்கிய மாத இதழ்

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
 யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
 டுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
 னநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

பன்னாட்டு மலர்

1976
 நவம்பர்

103

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவரி:
 ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
 234-A கே.கே.எஸ் வீதி
 யாழ்ப்பாணம்
 (இலங்கை)

MALLIKAI
 Editor: Dominic Jeeva
 234A, K. K. S. Road,
 JAFFNA.
 Sri Lanka

மணக்கும் 'மல்லிகை'
 கதை, பெயர்,
 கவிதை, கட்டுரை,
 கருத்து,
 எல்லாம் ஆக்கியோர்
 தனித்துவம்
 பொறுப்பும் அவரே

வாழ்த்துக்கள்

ரஸிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்களது மணி
 விழா அவரது பிறந்த ஊரில் வெகு சிறப்பாக இம்
 மாதம் 10-ம் திகதி நடைபெற்றது. அன்றாக்குச்
 சகல சிறப்புக்களும் கிடைக்க வேண்டுமென மனப்
 பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றோம்.

இம் மாதம் 26 - 27-ம் திகதிகளில் யாழ். வளா
 கத்தில் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழா மிகக் கோலா
 கலமாக நடைபெற இருக்கின்றது. அசோகமித்திரன்,
 கனகசபாபதி போன்ற தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள்
 இவ் விழாவில் கலந்து விழாவைச் சிறப்பிக்க இருக்
 கின்றனர் என அறிகின்றோம். இவ் விழா ஏற்பாட்

டாளர்களின் பணி சிறக்க நமது உளங்களிந்த
 வாழ்த்துக்கள்.

டில்லியைச் சேர்ந்த இலக்கிய நண்பர் திரு. கே.
 சுப்பிரமண்யன் சென்ற வாரம் இங்கு வந்திருந்தார்.
 மல்லிகைக்கு அவர் வருகை தந்திருந்தார். பல சுவை
 யான இலக்கியப் பிரச்சினைபற்றி அவரது உரையா
 டல் நமக்கு உதவிகரமாக இருந்தது. பல்வேறு இலக்
 கிய நண்பர்களையும் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்து
 கலந்துரையாடி மகிழ்ந்தார். அன்றார் சிரமத்தைப்
 பாராமல் பல இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்தித்ததை
 யிட்டு அவருக்கு எமது நன்றி உரியது.

— ஆசிரியர்

செய்யப்படுவதாக ஒரு குறை சொல்லப்படுவதுண்டு. இதைப் போலவே இந்தப் பகுதியினரும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றனர்.

இதற்கு எதிராக ஏன் எழுத்தாளர்கள் குரல் கொடுக்கக் கூடாது எனவும் இவர்கள் அடிக்கடி கேட்டு வைக்கின்றனர். அதே சமயம் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகள் நமது நாட்டின் தனித்துவத்துக்காகப் போராடிய பொழுது இவர்கள் ஒன்றுமே பேசாது ஒதுங்கியிருந்தவர்கள் என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

சமீபத்தில் கொழும்பில் ஒரு முன்னோடி நாடக நடிகருக்குப் பாராட்டு விழா நடந்தபொழுது இந்தக் குழுக்களைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள் அன்றாது விழாவைப் பகிஷ்கரித்ததும் நாம் அறியாததொன்றல்ல.

படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் என்ற உயர்வு உணர்ச்சி காரணமாகப் பின் தங்கிய பகுதிகளில் இருந்து திறமையின் காரணமாக நாடக உலகில் உழைத்து உயர்ந்து வரும் கலைஞர்களை மேற்கண்டவர்கள் மதிப்பதில்லை — கௌரவிப்பதில்லை — அவர்களது பெயர்களை விமர்சனக் கட்டுரைகளில் குறிப்பிடுவதில்லை என்றொரு குற்றச்சாட்டும் உண்டு.

இதில் ஓரளவு உண்மையும் உண்டு.

பட்டம், படிப்பு, உத்தியோகம், அரசு செல்வாக்கு ஆகியவைகளால் ஒரு கலைஞன் கலைஞனாகி விட முடியாது. அவனிடத்தில் கலைத்துவம் நிரம்பியிருந்தால் — திறமை மெருகடைந்திருந்தால் — மாத்திரமே, அவன் ஒரு கலைஞனாக உருவாக முடியும்.

ஆயிரம் இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் கூட, உண்மைக் கலைஞன் யாருமே இருட்டடிப்புச் செய்துவிட முடியாது. தம்மைத் தாமே நாடக உலகின் தகைமையாளர் என முடி சூடிக்கொண்டுள்ளவர்கள் கூட அவர்களது ஆற்றலை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது: இயலாது.

அப்படியானவர்களிடம் தேங்கிக் கிடக்கும் நடப்பு ஆற்றலைச் செம்மைப்படுத்தி, வளர்த்து, அத்துடன் தாமும் வளர்வதுதான் நாட்டுக்கும் நல்லது; நாடகத் துறைக்கும் பெறுமதியானதாகும்.

மற்றொன்று: இந்தக் குழுக்கள் ஒருவர் நாடகத்தை இன்றொருவர் பார்ப்பதுகூட இல்லையாம்! — பார்க்காமலேயே பழிப்பார்களாம்! நொட்டை சொல்வதில் சுய இன்பம் காண்பார்களாம்!

இப்படியான மனப்பான்மை வேரோடி இருந்தால் இந்த நாட்டில் எப்படி ஆரோக்கியமான நாடக வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பது யோசிக்கத்தக்கது.

இந்த ஒதுக்கல் மனப்பான்மையை மிக இறுக்கமாகப் கண்டிக்கின்றோம், நாம்.

கலை, நாடகத்துறையில் கருத்து வித்தியாசங்கள் நிலவலாம்; அபிப்பிராய முரண்பாடுகள் எழலாம்; நோக்குச் சம்பந்தமாக பார்வைகள் வேறுபடலாம். ஆனால், நமது நாட்டின் கலாசாரப் பொது வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக் கூடியதாக எது அமைந்தாலும் அதைக் களைந்து எறிந்துவிடக் கலைஞர்கள் முயல வேண்டும். இது அடிப்படைத் தேவை மாத்திரமல்ல; அத்தியாவசியமான கடமையுமாகும்.

இன்று நாடகத் துறையில் புதிய புதிய பரிமாணங்களில் நமது சகோதரர்கள் பரிசோதனையும் வெற்றியும் பெற்று வரும் இந்த வேளையில், இதை நாம் சொல்லி வைப்பது முக்கிய நோக்கத்திற்காகவேயாகும்.

:கோமாளிகள்'

யாழ்ப்பாணத் தியேட்டரில் ஓர் அதிசயம் நடந்தது: 'கோமாளிகள்' திரைப்படம் பார்க்க வந்த ரளிகர் கூட்டம் நுழைவுச் சீட்டுக் கிடைக்காமல் திரும்பிப் போனார்கள், என்பதே அந்த அதிசயமாகும்.

ஈழத்தில் வெளிவந்த அத்தனை தமிழ்ச் சினிமாப் படங்கையும் பார்த்தவர்களுக்கு ஒன்று விளங்கும். கட்டம் கட்டமாக நமது தமிழ்த் தயாரிப்புக்கள் மெருகேறி வருவதையும், குறைபாடுகள் குறைந்து வருவதையும் அவர்கள் அவதானித்திருப்பார்கள்.

கோமாளிகளைப் பிரமாதம் எனச் சொல்ல முடியாது விட்டாலும் கூட, அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் காட்சிகள் முன்னேறியதை ரளிக்கக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது.

பொதுவாக இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் போரடிக்கும் தன்மைகளே அதிகமாக காட்சி தருவன. இதில் அந்த அம்சம் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத் தக்கது. நடிகர்களில் தணிகாசலமாக வரும் ஜவாகர் நடப்பு மனதிற்குப் பிடித்திருந்தது. அலட்டாமல் நடத்திருந்தார். உபாவி அடுத்த நல்ல நடிகர். மூன்றாவதாக மரிக்காரைச் சொல்லலாம்.

ஐயர் பாத் திரத்தின் மிகை நடப்பும் இயல்பற்ற சம்பாஷணையும் விளங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. சுப்புலக்ஷ்மி கபசிநாதன் நடப்பு குடாநாட்டுப் பெண்ணைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

நமது நாட்டில் சிறுகதை, நாவல், கவிதை வளர்ந்த அளவிற்கு நாடகம், திரைப்படம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கவில்லை என்ற உண்மையை நாம் ஒப்புக்கொள்ளும் அதே வேளையில், படைப்பு இலக்கியத்துறையில் வேரோடியவர்கள் நாடக, சினிமாத் துறைகளில் முன் நின்று உழைக்க முன் வராமையும் ஒரு குறைபாடாகும்.

சினிமாப் படத்தின் உயிர் நிலைய நல்ல ஊட்டமுள்ள கதையம்சத்தான். இதற்குப் பின்னர் நான் மற்றொல்லாம். நமது திரைப்படங்களில் கதையம்சத்தைப் பற்றியே யாரும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. கோமாளிகளிலும் இந்தக் குறைபாட்டம்சம் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

ஒளிப்பதிவு, ஒப்பனை, டைரக்ஷன் பாராட்டும்படி அமைந்திருந்ததும் போற்றப்படத் தக்கதாகும். அதே சமயம் ஒளிப்பதிவுப்

லண்டன் கடிதம்

மல்லிகை செப்தெம்பர், ஒக்டோபர் இதழ்கள் கிடைத்தன. மிக்க நன்றி.

உலக பாராளுமன்றங்களுக்கெல்லாம் அன்னை எனக் கொள்ளப்படும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர்லிருந்து எழுதுகிறேன். இதனை எழுதத் தூண்டியது இங்கு 'மல்லிகை'க்கும் ஒரு பிரிட்டிஷ் மகனுக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட ஒரு தொடர்புதான்.

நான் இங்கு சில மாதங்கள் பயிற்சிபெற வந்திருப்பது நீங்கள் அறிந்ததே. அன்றொருநாள் கையில் மல்லிகையைப் பிரித்துப் படித்துக்கொண்டு 'லிப்'ல் மேலே வந்துகொண்டிருந்தபோது, முதலாம் தட்டில் இன்னொரு வெள்ளையர் ஏறிக்கொண்டிருந்தார். அறிந்தவர்களாயில்லாத போதிலும் வணக்கம் கூறி, காலநிலையைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வது சம்பிரதாயம். இது முடிந்ததும், அவர் மல்லிகை என்று எழுத்துக்கூட்டிப் படித்தார். நான் அந்தே போய்விட்டேன். ஒக்டோபர் இதழ்தான் என் கையிலிருந்தது. அதன் முன்பக்கத்தில் ஆங்கில எழுத்தேயில்லை. கடைசிப் பக்கத்திலிருக்கிறது. ஆனால், நான் அதனைத்தான் சுருட்டி கையிற் பிடித்திருந்தேன். ஆகவே அவர் தமிழைத்தான் படித்தாரென்பதற் சந்தேகமேயில்லை. என்ன தமிழ்ப்படிக்கிறீர்களேஎன்றேன். தெரிந்ததைப் படிக்கக்கூடாதா? எனக்குத் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய மூன்று இந்திய மொழிகளும் ஓரளவு தெரியும் என்றார். இப்படியான ஒரு 'தமிழ் அன்பரை'க் கண்டால் சும்மா விட்டுவிட முடியுமா? அவரைப் பின்னர் அடிக்கடி சந்திப்பேன். அவருக்கு தமிழ் 'ஓரளவு' அல்ல, நன்றாகத் தெரியும். மல்லிகையைப் படித்துப் பார்த்தார். பல கேள்விகள் கேட்டார். மனமார் வாழ்த்தினார்.

இவர் பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திர சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். சென்னையுட்பட பல ஆசிய நகரங்களில் பிரிட்டிஷ் தூதராக இருந்தவர். ஜப்பான், சீனா, மலே மொழிகளுந் தெரிந்தவர். திருக்குறள் உள்ளிட்ட பல தமிழ் நூல்களை சுவைத்துப் படிப்பவர். ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் தெரிந்தவர். ரஷ்ய அரச தூதர் ஒருவருடன் வந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் ஏதோ ஒரு சொல்லைத் தப்பாகச் சொல்லியபோது, அதனைத் திருத்திக் கூறி, ரஷ்ய அதிகாரியையே வியப்பிலாழ்த்தியவர். இவருக்கு இப்பொழுது வயது 65.

சென்னையிலிருந்தபோது பல தமிழ் அறிஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்திருக்கிறார். இந்திய ராஷ்டிரபதியாக இருந்த டாக்டர் சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணனின் மாணக்கன் என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமையடைபவர்.

இவர் மல்லிகைக்கும் மல்லிகை மூலம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கும் தமது வாழ்த்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறார்.

மல்லிகைக்கு மற்றுமொரு அன்பு நேயர் கிடைத்துவிட்டார்.

வி. சுந்தரலிங்கம்

பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த நல்லிணக்கம் தேவை.

நமது நாட்டில் இன்று தமிழ் நாடகத் துறை சம்பந்தமாக ஒரு புதிய உற்சாக விழிப்புணர்ச்சி தோன்றியுள்ளதை அவதானிப்பவர்கள் நிச்சயம் மனமகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

நாட்டுக்கூத்துப் போன்ற பழைய அண்ணாவி மரபு நாடகங்களும் நவீன கதையம்சம் கொண்ட புதிய நாடகங்களும் தினசரி நாடு பூராவும் மேடையேறி வருகின்றன.

வெறும் கலை ஆர்வத்தை மாத்திரம் மூலதனமாகக் கொண்டே இயங்கி வரும் நாடக சபாக்களும். நிறுவனங்களும், தனி நபர் அமெச்சூர் இயக்கங்களும் இந்த நாட்டில் நாடக வளர்ச்சிக்காக தொடர்ந்து தொண்டாற்றி வருகின்றன.

இவற்றுள்ளே போட்டி, பொருமை, இருட்டடிப்பு, நக்கல் பண்ணுவது போன்ற சிறுமைத் தன்மைகள் வேரோடி உள்ளதையும் நாம் கவனத்தில் எடுத்துள்ளோம்.

நமது தலைப் பட்டினத்தில் அடிக்கடி நாடகங்கள் மேடையேறுவது சகஜம். பல வகையான, பல தரப்பட்ட நாடகங்கள் இவற்றுள் அடங்குவன.

இந்த நாடகக் குழுக்களில் உள்ளே இன்று கோஷ்டி மனப் பாண்மைகளும் குழு உணர்வுகளும் தலைதாக்கி வருவதை நாம் உணர்ந்து வேதனைப்படுகிறோம்.

கொழும்பு மா நகரிலேயே நாடகக் கலைஞர்கள் மத்தியில் ஒருவகைப் பகுதி மனப்பாண்மை வளர்ந்து வருவதை நாம் அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து, அதற்கான காரணம் என்ன என்பதையும் ஆராய்ந்து வருகின்றோம்.

கொழும்பு-6, கொழும்பு-13, கொழும்பு-10 என்ற வகையில் நாடகக் கலைஞர்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டு — பகுதிப் பண்பு மீளிரும் நாடகக் கலைஞர்கள் இவர்கள் என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டு — ஒதுக்கப்படுவதையும் நாம் அலட்சியம் செய்துவிட முடியாது.

இந்த நாடகக் கலைஞர்களுக்குள்ளேயே உயர்வு — தாழ்வு பார்க்கப்படும் ஒரு அவல நிலை உருவாகியுள்ளது.

அந்தப் பகுதியில் ஒரு சிறந்த நடிகர் இருந்தாலும் பகுதி ராணமாக அவரது சிறப்பம்சம் திட்டமிட்டு இருட்டடிப்புச்

பணியில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும்.

சண்டைக் காட்சிகளைத் தென்னிந்திய சில திரைப்படங்களை மனசில் வைத்துத் தயாரித்துள்ளனர். இப்படியான வேண்டா அம்சங்களைப் புகுத்தித்தான் ஒரு படத்தை வெற்றிகரமாக ஓட வைத்து விடலாம் என யாராவது கற்பனை பண்ணினால் அவர்கள் நமது ரஸிகர்களின் தரத்தைத் தவறாக எடை போட்டவர்களாக முடிவில் முடிந்து விடுவார்கள்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படம் நமது தனித்துவத்தைத் தொட்டுக் காட்ட முனையலாமே தவிர, யாரையோ பிரதிபண்ணுவதென்றால் நமது ரஸிகர்கள் மூலத்தையே பார்த்துத் திருப்தி அடைந்து விடுவார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

இந்தப் படத்திற்கு இத்தனை பரபரப்பு ஏன்? எனச் சிந்திக்கும் சமயம், வாடுவியில் நாடகமாக இது நடைபெற்று, ஒரு பரந்த ரஸிகர் கூட்டத்தையே முன்னர் பெற்றிருந்ததுதான் முக்கிய காரணமாகும்.

டொமினிக் ஜீவா

★

கடிதங்கள்

'கோமாளிகள்' வெற்றிப் படமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு வீட்டில் ஏற்படும் ஒற்றுமை நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு வழி வகுக்கும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நகைச்சுவை தழும்பத் தயாரிக்கப்பட்ட இப்படத்தின் வெற்றிக்கு இயக்குநர் இராமநாதனின் நெறிப்படுத்துகையும் நடிகர்களின் ஒத்துழைப்பும் காரணம். கமலினி செல்வராசன் எந்த இந்திய நடிகைக்கும் தர்ன் குறைந்தவரல்ல என்பதை நிரூபித்து விட்டார். பிராமணரான இராமதாஸ் மரைக்கார் பாத்திரத்திலும் முஸ்லீமான் அப்துல் ஹமீட் ஐயர் பாத்திரத்திலும் சக்கைபோடு போடுகிறார்கள். கே. ஏ. ஜவஹர், செல்வசேகரன், இராசகோபால் ஆகியோரின் நடிப்பும் படத்தை வெற்றிப் பாதையில் செலுத்துகின்றன. ஐயரின் நடிப்பு மிகையாகவும் பாஷை போரடிப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

மாணிப்பாய்.

பல்கலைமணி சி. க. தம்பிராசா

★

கதை இல்லாமல் கதை பண்ணியிருக்கிறார் ராம்தாஸ். வசனங்களுக்கு அவர் கொடுத்த முக்கியத்துவங்களை விடச் சம்பவங்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. சிலவற்றைப் பார்த்து — ரசித்துச் சிரிக்கலாம். சிலவற்றை நினைத்து நினைத்துச் சிரிக்கலாம். பாத்திரங்களில் என் நெஞ்சில் நிலைத்திருப்பவர்கள், மரைக்கார், அப்புக்குட்டி, உபாலி ஆகியோர் மட்டுமே, ஐயர் கொஞ்சம் 'ஓவர்' உச்சரிப்பு சில இடங்களில் தெளிவில்லை, ஒரு கேள்வி? ஈழத்தில் வாழ்கின்ற ஐயர்

6

மாடுல்லாம் கோமாளிகள் பட ஐயர் பேசும் பாஷையில் தான் பேசுகிறார்களா? பாடல்களும், படப்பிடிப்பும், நடிப்பும் சிறப்பாயிருக்கிறது. ஒலிப்பதிவு ஒத்துழைத்திருந்தால் இன்னும் நன்றியிருந்திருக்கும். படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தவுடன் ஓர் நம்பிக்கை - நாடகங்களைத் திரைப்படமாக்கி ஈழத்தில் வெற்றி பெறலாம். வாடுவியில் நாடகங்களைத் திரைப்படமாக்கினாலும் வெற்றி பெறலாம் என்ற நம்பிக்கைதான் அது.

நீர்கொழும்பு.

லெ. முருகபூபதி

★

படம் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை போரடிக்காமல் இருந்தது. ரசிகர்களுடைய எந்தவிதமான முணுமுணுப்பையும் (ஏனைய சில ஈழத் திரைப்படங்களைப் பார்த்தபோது இருந்தது போல) கேட்கமுடியவில்லை. காட்சிக்குக் காட்சி 'நன்றாக நடிக்கிறார்கள். நன்றாக எடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல ஒலிப்பதிவு' என்பன போன்ற விமர்சனக் குறிப்புகளைக் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தது. இலட்சியங்கள் வேறு, நடைமுறை வேறு என்றிருந்தால் சில்லையூராரின் ஓடிப்பிடிக்கும் காதல் காட்சிகளையும் கும் கும் (எம். ஜி. ஆர். பாணி) குத்துச் சண்டைகளையும் இங்கு விமர்சிக்காமல் விடலாம். ராம்தாஸ், ராஜகோபால், ஹமீட், சுப்புலக்ஷ்மி, கமலினி, செல்வசேகரன் ஆகியோரது நடிப்பில் குறை சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லை. நகைச்சுவை என்ற வகையில் நல்லதோர் திரைவிருந்து. வசூலைப் பொறுத்தவரையிலும் இது வெற்றிப் படம் எனலாம். இதே குழுவினர் தொடர்ந்தும் பல சிறந்த படங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

நெல்லியடி.

நெல்லி க. பேரன்

இந்தியப் படங்களுக்கு ஈடாக இப்படம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. படத்திற்கு உயிருட்டுபவர் மரிக்கார் ராம்தாஸ்தான். இப்படத்தில் பல குறைகள் இருந்தாலும் அவற்றைப் பெரிது படுத்தாமல் எமது நாட்டுத் தயாரிப்பு என்ற உணர்வோடு ஆதரவளிக்க முன்வர வேண்டும்.

கொழும்பு - 11

என். பாலச்சந்திரன்

★

வாடுவியில் நாடகமாகக் கேட்டதைவிடத் திரையில் பார்த்த போது மிகவும் நன்றாக இருந்தது. ஈழத்தில் இப்படி முன்னேற்றமாகப் படம் தயாரிக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்து விட்ட 'கோமாளிகள்' தயாரிப்பாளர்களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

யாழ்ப்பாணம்.

திருமதி சிவமலர் அரியரத்தினம்

★

7

இப்படத்தில் நடித்த பெரும்பாலான கலைஞர்களுக்கு இது முதல் படமாக இருந்தபோதிலும் இந்தியக் கலைஞர்களுக்கு நாம் கொஞ்சமும் சளைத்தவர்களல்ல என்பதை நிரூபித்துள்ளதுடன் ஈழத்தில் மேலும் ரல்ல தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்குக் 'கோமாளிகள்' மூலம் உற்சாகமூட்டியிருக்கிறார்கள். எழுந்து நிற்கக்கூடிய அளவிற்கு வளர்ந்துவிட்ட ஒரு குழந்தையைப் போல் உள்ள ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சி வெகு வேகமாக வளர்ந்து வாலிபப் பருவத்தை அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எஸ். எம். கருணாநிதி

இதுவரை காலமும் வெளிவந்த இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப் படங்களை விட பொதுமக்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளதென்ற வகையில் 'கோமாளிகள்' வெற்றிக்குரிய தொன்றுதான். வெறும் நகைச்சுவை மட்டுமல்லாது நடிப்புத் திறன், பின்னணி இசை, டைரக்ஷன் போன்ற குறிப்பிடக்கூடிய அம்சங்களுக்கும் இதன் வெற்றியில் பங்குண்டு. பொதுவாக வாடுவி, மேடை நகைச்சுவை நாடகங்களைப் போல் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழ் மிகைப்படுத்தப்படாது இங்கு வரவேற்கப் படத்தக்கதொன்று. தென்னிந்தியத் திரைப்படங்களின் தாக்கம் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கந்தர்மடம்:

தேவன் ரெங்கன்

இப்படத்தின் கதை பற்றிச் சொல்வதானால் ஒன்றுமில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால், ஈழத்தில் வாழும் பல இனத்தவர்களைக் கதாபாத்திரங்களாகப் படைத்ததன் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துகின்றனர். பாடல்கள் திருப்திகரமாக இருந்தாலும் 'அடி என்னடி சித்தி டீ...' என்ற பாடல் மெட்டு இரவல்! இது வருந்தத்தக்கது. தனித்துவமான முன்னேற்றத்தை விரும்பும் நாம் இப்படியான இரவல் வாங்கக்கூடாது. இசை; இதுவரை வெளிவந்த தமிழ்ப் படங்களின் இசையை விட முன்னேற்றமாயும் ரசிக்கத்தக்கதாகவும் உள்ளது. ஜயர், மரிக் கார் ஆகியோரது நடிப்பில் செயற்கைத்தன்மை தெரிகிறது. அப்புக்குட்டி தமது பாகத்தை நன்றாகச் செய்தாலும் சில வசனங்களைப் பேசும்போது எங்கேயோ பார்த்துப் பேசுவது ஒரு குறை யாகத் தென்படுகிறது. சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன் ஒரு யாழ்ப்பாணப் பெண்ணை அப்படியே தன் சிறப்பான நடிப்பினால் சித்தரிக்கிறார். டேவிட்டாக வரும் சந்திரசேகரன் நிதானமாக நடிக்கிறார். இயல்பாக நடிப்பவர்களில் சிறப்பாக உபாலியையும், தணிகாசலத்தையும் (கே. ஏ. ஜவாஹர்) குறிப்பிடலாம். ஆக, மொத்தத்தில் 'கோமாளிகள்' சில குறைபாடுகள் உடையதாயினும் துணிந்து ஈழத்தில் தமிழ்ப்படம் எடுக்க முன்வந்த தயாரிப்பாளர்களைப் பாராட்டுவதுடன் ஈழத்து முதல் நகைச்சுவைப் படம் என்ற ரீதியில் கோமாளிகளுக்கு வரவேற்புக் கூறுகின்றோம்.

ஒரு ரசிகன்

தமிழ் வாசகர் ரசனையும்
தமிழ் நாவலின் போக்குகளும்

செ. யோகராஜசா

வரலாறு எங்கெங்கு தெளிவினமையைக் கொண்டுள்ளதோ, எவ்வெவ்விடங்களில் குறைவான ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளதோ சாதுர்யமாக அவ்வப் பகுதிகளைக் களமாகத் தெரிந்தெடுப்பதும், அதற்காக முன்னுரையில் மன்னிப்புக் கேட்பதும் இவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவியல்பு. அழகாக அகிலனது வார்த்தைகளிலேயே சொல்வதானால், 'சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் தக்க சான்றுகள் கிடைக்காமையால் சிற்சில இடைவெளிகளை இன்னும் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள்ல்லவா? அந்த இடைவெளிகளின் வழியே கற்பனையின் சில கொடிகளைப் படர்ச் செய்வது' தான் இவர்களது வரலாற்று நாவல் முயற்சிகள்.

இவர்கள் தமக்கும் வாசகருக்குமுள்ள இடைவெளியைக் குறைப்பதற்காக வரலாற்று 'இடைவெளி'களை நிரப்பும் போது, நாவலுக்கும் வரலாற்றுக்குமுள்ள இடைவெளி நீண்டு விடுகிறது. வாசகரிடமிருந்து கண்ணீர் துளிகளையும், பாராட்டு மடல்களையும் பெறுவதற்காக வரலாற்று நிகழ்வுகளையே முற்று முழுதாக மாற்றவும் தயங்குவதில்லை. அகிலனது 'வெற்றித் திருநகர்' அதன் முடிவின் மூலம் அதிக வாசகரது பாராட்டுக்களைப் பெற்றி

ருந்தது. ஆயின், வரலாற்றின் படி அதில் வரும் சாளுவந்திர சிம்மர் குறித்த சந்தர்ப்பத்திலே இறக்கவில்லை. தப்பித் தவறி இதையறிந்த வாசகரொருவர் தப்பித்தவறி அதைக் கேட்டும் விட்டார். 'சாளுவ நரசிம்மர் தாம்பர பரணி நதிக்கரைகளில் இறந்ததாகச் சரித்திரம் கூறவில்லை' என்று கேட்டதற்கு அகிலன் கூறினார். 'சாளுவந்திர சிம்மர் சிறை செய்யப்பெற்று அனுப்பப்பெற்றார் என்றுதான் வரலாறு கூறுகிறது.' எனினும் நான் வரலாற்று ஆசிரியன் அல்லன். வரலாற்றுக் கதாசிரியன். ஆகவே, அடிப்படையான சில வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு என் கற்பனைப் போக்குப்படி இதை எழுதியிருக்கிறேன். கதாசிரியருக்குள்ள இந்தக் குறைந்தபட்சக் கற்பனை உரிமையை வாசகர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்றே நம்புகிறேன்' தமிழ் வாசகர் தாம் இன்றுள்ள நிலையில் நிச்சயமாகப் பாராட்டவே செய்வர்! இவ்விடத்தில் 'வேங்கையின் மைந்தன்' தொடர் நாவலாக வந்தபோது கொண்டிருந்த மூடி வினை, நூலுருப் பெற்றபோது அகிலன் மாற்றியதும் நினைவுக்கு வருகிறது.

விரும்பிய விதங்களில் கற்பனையை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு

பாகவும், எழுதுவது மிக இலகு என்பதற்காகவும் அதிகம் இலக்கிய நூல்களே வரலாற்றுதாரங்களாகவுள்ள ஆரம்ப காலப் பகுதிகளைச் சிலர் களமாகக் கொள்வர். இவ்விதத்தில் முன்னிற்பவர் நா. பார்த்தசாரதி; அவரது 'கபாடபுரம், வஞ்சிமாநகரம், மணிபல்லவம், நித்தலவல்லி என்பன மூவேந்தர், களப்பிரர் காலப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவையே. இக்காலப் பின்னணியில் பொற்காலப் பெருமைகளை மீட்டுவதும் எளிதாகும்.

7

விடுதலைக்குப் பிற்பட்ட சமூக நாவல்களுட் பெரும்பாலானவை, குறித்த சில குடும்பப் பிரச்சினைகள், மேலை நாகரீகத் தாக்கங்கள், பண்பாட்டு மாற்றங்கள், காந்திய மகத்துவங்கள், சீர்கேடுகள், ஊழல்கள் முதலியவற்றைத் தற்காப்புக்காகக் கொண்டு, ஒன்றில் மிகையுணர்ச்சிக் காதல் கதைகளாக அல்லது நவீன வாதஸாயன விளக்கங்களாக வெளிவருவதைக் காணமுடிகிறது.

'நா. பா.'வின் ஆரம்பகாலச் சமூக நாவல்கள் பொதுவாகப் பழைய தமிழ் இலக்கிய சமயக் கதைகளை நவீன காலப் பின்னணியிலே தருபவை. 'ஒரு நூற்றாண்டுக்கொருமுறை மட்டும் மலரும் தகைமை பெற்ற' நாவலான 'குறிஞ்சி மலர்' திலகவதியாரின் கதை. 'பொன்விலங்கு' சிலப்பதிகாரப் போக்குகளைத் தழுவிவது. அண்மைக் காலத் தலை காந்தியப் போராட்டங்களையும், சீரழிவுகளையும் காட்டுபவை. இந் நாவல்களின் உள்ளடக்கம் எதுவாலும் ஒவ்வொரு நாவல்களிலும் ஓர் இலக்கியப் பற்றுள்ள இளைஞன் —

அவன் ஒன்றில் பத்திரிகை நிருபன், பத்திரிகை ஆசிரியன், கல்லூரி ஆசிரியன், நடிகன், படத்தயாரிப்பாளன், அல்லது காந்தியவாதி — அவனது இலக்கியப் போராட்டம். அவனது காதலுக்காக உருகி, ஏங்கி, தம்மையே அர்ப்பணிக்கும் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் முதலியோர் இடம்பெறுவர். இதனூடே தெய்வீகக் காதல் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளும், கவிதைகளும் மேற்கோள்களும் வெளிப்பட்டு வாசகர் மனத்தைப் பற்றிக்கொள்ளும். எல்லா நாவல்களிலும் 'சிவந்த தாமரைப் பூப் பாதங்கள், நளிமமான வளை ஒலிக்கும் கரங்கள் கவியின் தனிமை, நாட்டியக்காரியின் இங்கிதம், பதங்களின் பக்குவம் திரும்பத்திரும்ப இடம்பெறும்.

'காதல் என்பது இந்த நாட்டின் வேற்றுமைக்கு அருமருந்து. அன்புப் போர் புரிவதற்குக் கூர்மையான மலர்க்களை அது' என்ற கொள்கையுடைய அகிலன் மிகையுணர்ச்சிப் பாங்குடைய காதல் கதைகளை எழுதி வாசகரின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றவர். வங்கத்து நாவல்கள் எழுப்பிய மிகையுணர்ச்சிப் பாங்கு இப்போதுதான் முழுமை நிலையில் சுவைக்கப்பட்டது. தமிழிலெழுந்த மிகையுணர்ச்சிக் காதல் நாவல்களுள் 'பாவை விளக்கு' சிறப்புக்காக குறிப்பிடத்தக்கது.

உணர்ச்சி வசப்பட்ட எழுத்தாளன் ஒருவன் கதாநாயகனாக இருந்தமையும், நாவலில் நாவலாசிரியரது சொந்த அனுபவங்கள் கவந்திருந்தமையும் ஒருவர் இருவரல்ல நான்கு பெண்கள் கதாநாயகனை விரும்புவதும் உண்டென்றால் அந் நாவல் எந்தளவுக்கு மிகையுணர்ச்சி உடையதாயிருக்கும் என்பதைக் கூற

வும் வேண்டுமா? 'வாசகரின் நாடியைப் பிடித்துப் பார்த்துக் கதை சொல்லத் தெரிந்தவர் 'அகிலன்' என்பது உண்மைதான். இப்பாவை விளக்கில் வாசகருக்காக அகிலன் படைத்த பாடிரங்களே உமாவும், செங்கமலமும். (தமக்காகப் படைத்துக் கொண்ட பாத்திரம் தணி காசலம்) தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்காகப் படைத்த பாத்திரம் தேவகி. எனவே, பல்வகைப்பட்ட வாசகரையும் கவர்ந்தமை இயல்பானதே.

பாத்திரங்களை மட்டுமன்றிக் கதையையும் பல்வகைப்பட்ட வாசகரும் படிக்கும் விதத்தில் பின்னும் திறமை அகிலனுக்குண்டு. இன்னொரு விதமாகக் கூறுவதாயின் நாவலிலிடம்பெறும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செய்திகள் எந்நிலை வாசகரையும் இலகுவில் ஈர்க்கின்றன. தேசப்பற்றினை வெளிப்படுத்தும் ஆரம்பகால நாவலான 'பெண்' பெண் வாசகராலும் பெரிதும் விரும்பப்பட்டது. 'காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்து அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து உதவுவதே மாதரின் தலையாக அறம் என்ற பாரதியின் கருத்துக்கு விளக்கமாக அமைந்திருக்கிறது அகிலனின் 'பெண்' என்று விகடனில் எழுதியிருந்தார் ஒரு பெண். ஆயினும் ஆசிரியரது நோக்கம் அதுவல்ல. வியப்பென்னவெனில் அந் நாவலை இத்தகைய பின்னணியிலும் வாசகர் நோக்குவரென்பது அகிலனுக்கு அதுவரையும் தெரியாதாம். இதன் பின்பே பல்வகைப்பட்ட வாசகரையும் எவ்வாறு கவரலாம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார் அகிலன்.

மத்தியவர்க்க உயர் வகுப்பினர் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பின்னணியாக வைத்துத் திரைப்

படப் பாணியில் நாவல்கள் எழுதிக் குவிப்பவர் மணியன்; மிகச்சிறிய சம்பவங்களை இயன்ற வரையிலும் நீட்டி ஆங்கில தமிழ் இலக்கிய மேற்கோள்களுடனும் கவிதைகளுடனும் ஆரவாரத்துடன் எழுதி வருபவர். ஏதோ ஒரு புதிய விடயத்தை அப்போது தான் கண்டுபிடித்தது போல முன்னுரை அல்லது பின்னுரையிலிடம்பெறும் செய்திகள் ஆர்ப்பரிக்கும். அண்மையில், இந்தியக் குடும்பங்கட்கிடையேயுள்ள சில பிரச்சினைகள் அமெரிக்கப் பேராசிரியர் சிலருடன் உரையாடிய பின்பு புலப்படுவே அதனை மையமாகக் கொண்டு 'ஆசை வெட்கமறியும்' என்ற நாவலை எழுதி வருகின்றார். தம்மோடு வாசகரையும் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுள்ளார்.

'என் சிந்தனையை மையக் கருத்தாக்கி, நான் நெருங்கிப் பழகிய கேள்விப்பட்ட சில நண்பர்களுடைய கதாபாத்திரமாக்கி இக்கதையை எழுதுகின்றேன்', 'மோகம் முப்பது வருஷம்' என்ற கதையை எழுதும்போது உங்கள் கருத்துக்களைக் கதை முடிவில் எழுதுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். இப்போது அப்படி அல்ல. இக்கதை உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய அந்தரங்க வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. பலர் வெளியே சொல்லமுடியாமல் வடிகால்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கலாம். உங்கள் பிரச்சினைகளை உங்கள் முன் தெளிவாக்கி வெளியிட நீங்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள், பிரச்சினைகள், அனுபவங்கள் எனக்கு உதவியாக இருக்கலாம். அவற்றை அவ்வப்போது எழுதுங்கள்' அடுத்த தடவை வெளிநாடு செல்லும் போது வேறுசில பிரச்சினைகள் புலப்படுவதும் அவற்றை வாசகரையே எழுதும்படி கேட்பதுவும் நிகழக்கூடும்!

தோரஹா' முதலிய 'நியூ வேவ்' ரகத் திரைப்படங்கள் எழுதின பரபரப்பு ஏற்க வந்து கொண்டிருந்த நிலையில் ரீதியிலான நாவல்களின் திடீர் வளர்ச்சிக்கு உத்வேகமளித்தன. நியூ வேவ் திரைப்படம் என்ற 'மகுடமிட்டு லவ் பேட்டல்' என்றொரு நாவலை முதலில் எழுதினார் மணியன். அக்கினிப் பிரவேசம், தோரஹா பற்றிய உரையாடல்கள் இதில் காண்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் பின்னர் குமாரி பிரேமலதா, பூஷ்பா தங்கதூரை முதலிய பெண்கள் எழுத்தாளர் அரங்கேறினர். 'நியூவேவ்' என்றால் ஆண் பெண் உறவுபற்றி அல்லது விபசாரப் பெண்களின் வாழ்க்கை பற்றிக் கூறவேண்டுமென்பது இவர்களது எண்ணம். உள்ளடக்கம் மட்டுமன்றி எழுதுபவரின் பெயர்களும் கவர்ச்சியாயிருக்க வேண்டுமெனக் கருதி பெண்களது பெயர்களையும் சிலர் இட்டுக் கொள்வர். வேணு தோரபாலன் தாமரை மணாளன் முதலியோர் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

எல்லாராக வாசகரையும் ஈடுபடுத்த தூண்டுதற்காக 'நியூ வேவ்' என்பதற்குப் பதிலாக 'உண்மைக்கதை' என்ற 'வேபல்' இப்போது பயன்படுகிறது. கமலா என்ற பெண் விபச்சார னிருதியொன்றில் பட்ட கஷ்டங்களை வைத்து 'உண்மையான கதை' என்றெழுதப்பட்ட 'என்பெயர் கமலா' முடிந்த பின்பு, பிணியிரக கணக்கான வாசகர் இப்போது கமலா என்ன செய்திருக்கிறார்? என்று தொல்லைப் பிணியிரகமையால் 'இப்போது கமலா'வை எழுதி வருகின்றார் பூஷ்பா தங்கதூரை. 'என்பெயர் கமலா' முடிந்த பிறகு அதுபற்றி

நிகழ்ந்த உரையாடல்கள், சாதக பாதகமான கருத்துக்கள் வாசகராகிய முன்னணிச் சினிமா நடிக்கையின் அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடப்பட்டது போல இந் நாவல் முடிந்தபிறகு வெளியிடப்பட்டன.

'உண்மை நாவல்' வகைகள் பெருகியமைக்குப் பிறிதொரு காரணமுமுண்டு. 'தன்னை வாசகர்கள் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற பிரக்கையோடு எழுதிய கதைதான் கமலா' படித்துவிட்டு வேலை கிடைக்காமல் ஒரு வர்க்கம், வரதட்சணை வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் வர்க்கம், பிச்சையெடுத்து வயிறு நிரப்பும் ஒரு வர்க்கம் - இவை பற்றி எழுதினால் யாரும் படிப்பதில்லை. கதிரில் 'நைட்டிஷா' என்ற கதையை எழுதினதால் தான் என்னையும் இந்த வாசகர்கள் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்கள்..... கத்திக் கத்திப் பேசி ஆவர் ஆக்டிவ்ஸ்க்குக் கிடைக்கிற பாப்புலாரிட்டி இது என்று ஒருவர் எழுதியிருந்தார் கதிரில். ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க உண்மை தான் இது. 'என்பெயர் கமலா'வைப் பொறுத்தவரையில் நாவலின் பெயர் 'கமலா' என்று குறுக்கப்பட்டதிலிருந்து, கமலாவின் முகந்தவிர முழுமைத் தோற்றம் வரவில்லை என்பது வரையில் வாசகர் கூர்மையாக அவதானித்திருந்தனர். இத்தகைய நாவல்களுக்கு ஜெயராஜ் முதலியோர் வரையும் படங்கள் மேலும் கவர்ச்சியேற்படுத்துகின்றன. என்பெயர் கமலா பற்றிய கலந்துரையாடல் முடிவில், 'பூஷ்பா தங்கதூரை, ஜெயராஜ் இருவரும் ஜர்னலிசத்தில் ஒரு நியூவேவ் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்' என்ற கருத்து ஏற்கப்பட்டது. இன்றைய நாவல்களைப் பொறுத்தவரையிலுமிட கூட இது பொருந்தும்.

வாசகரது ரசனையை மாற்றும் ஆற்றலும், வாய்ப்பும் ஆரம்பகால நாவலாகியிருக்கு இருந்திருக்கலாம்; இருந்தது. ஆயினும், பின்பு உணரப்பட்ட சமுதாய மாற்றங்களின் நிர்ப்பந்தங்கள் வாசகரது ரசனையையும், நாவலாகியிருது இயல்பினையும் மாற்றும் தடைகளாயின; பரபரப்பு நாவல்கள் தொடக்கம், 'உண்மைக் கதைகள்' வரையில் புதிய நாவல்வகைகள் - ஆயினும் அடிப்படையில் பிரதாய முதலியார் சரித்தரப் போக்கிலிருந்து விலகாமல் - வாசகரின் ரசனைக்கேற்ப வந்து கொண்டிருப்பதனையே நாம் அவதானிக்கிறோம். 'கட்டு' வாசகரென்றாலென்ன, 'கதிர' வாசகரென்றாலென்ன அனைவரும் 'கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டால் அலைந்து நிரிவதில் உற்சாகமுறும்' குடும்பத்தின்

வாரிசுகளே? அண்மைக் கால நாவலொன்றின் பின்னூரையில் இடம்பெறும் இவ் வாக்கியங்கள் சந்தேகமின்றி இதையே மெய்ப்பிக்கின்றன:

'காபரே ஹாலில் மேனகாவுக்கும் ரமேஷ்க்கும் இடையே ஏற்பட்ட நெருக்கத்தைக் காட்டி முடிவில் சஸ்பென்ஸில் நிறுத்தியதும் வாசகர்கள் மத்தியில் ஒரு பிரச்சினையே ஏற்பட்டுவிட்டது. மெனகா தன் தூய்மையை இழந்துவிடப் போகிறாள் என்று வாசகர்கள் பதறிய பதறல், பரபரப்புடன் கடிதம் மூலமும் போன்கள் மூலமும் துடித்த துடிப்பு மறக்கமுடியாதவை...'

(எனவே, தமது பயமும், பதட்டமும் அர்த்தமற்றவை என்பதை கண்ணதாசன் உணர்வாராக!)

(முற்றும்)

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	12 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	18 — 00
(தபாற் செலவு உட்பட)	

நரகத்தின் நறும்பூக்கள்

கொடிய இருட் கூடாரம்
கொடும் இரும்புச் சங்கிலிகள்
வேகும் நரக நிழல்,
வெஞ்சிறையாம் — இவ்வாரூய்
வாடும் என் மக்களினை
வாயுமை யாக்குகிறார்;

பட்டினி
சாட்டையடி
படுசாவடி

— இவ்வாரூய்
அச்சுறுத்து கின்றார் — என்
அருமந்த மக்களினை;
“வாழ்க நரகில்!”
— என
வாய்க் கொழுப்பாய்க்
கூறிச் சென்றார்;

இந்த அனாதைக்
குழந்தைகளைக்
கண்டீரா?
அழகுணிப் பீடைகளை
ஆண்டாண்டாய்த்
துணைகொண்ட
அனாதைக் குழந்தைகளின்
அவலத்தை
அறிவீரா?
அவர்கள் பிராத்தனைகள்
எவர் செவியும் எட்டாமல்
சோர்ந்து களைத்துவிட்ட
செல்வங்கள் பார்த்தீரா?

‘சின்னக் குழந்தைகளே,
சொல்லுங்கள்—
நீங்கள் யார்?
அருமைக் குழந்தைகளே
அவதிக்குக்
காரணம் யார்?’

‘கொடு நரகில்
வெடித்தெழுந்த
கோடி முகையரும்பாய்
நரகத்தில் பூத்த
நறும் பூக்கள்
நாமாவோம்!
மனிதக் கொழுந்துகளாய்
மா கொடியோர் மதிக்காத
நமக்காக,

நிற்கும் — இக்
கூடாரங் கள்
நடுவே

நிலையாம் ஓர் வழி சமைப்பான்
நிதமொளிர
வருஞ் சூரியன்;
பொன்வரம்புவு காணப்
புறப்பட்ட நெடும்படையாய்
பூமியிலே அணி நடந்து
படைகொணர்வான்
செஞ்சூரன்!

— காதலெனும் பெய் பனியால்
கரு நரகின்
நெருப்பணைப்போம்!

நான் ஆசியாவைச் சேர்ந்தவன்

ஆசியா
— அதுதான்
எந்தன்
கண்டம்!

வளர்த்திடும் காதலின்—
வடித்திடும் குருதியின்—
உந்தி, உந்தி

எழும்
உற்சாகத்தின்—

பெருநிலம்,
கண்டம்;
அதுதான்
ஆசியா!

காலத்தைத் தள்ளிப்
போடுவோர் மீது,
கடுஞ்சினம் கொண்ட
மனிதர்கள் வாழும்

பெருநிலம்,
கண்டம்;
அதுதான்
ஆசியா!

பசித்து,
சோர்வுற்ற,
மறுக்கப்பட்ட
மக்தூளை — என்னுயிர்
மாணிக்கங் கள்தமை

நேற்று — கண்ணெடுத்து
நோக்கா திருந்து

முலம்: ரஷீத் ஹுஸைன்.

தமிழில்: பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

துடுப்புகள் இழந்த ஓடங்கள்

சமுதாயக் கடலின்
துடுப்புக்கள் இழந்த
ஓடங்கள் நாங்கள்!
எங்கள் உணர்ச்சிப்
பூக்கள் பூக்க
நீரை ஊற்றிய... —
துணைகள்
இல்லாமல் போனதால்.....
கனவுத் தீயில்
சாம்பலாகின அப்பூக்கள்!
நாங்கள் சத்தியவானின்
சாவித்திரிகள் அல்ல;
கால தேவனோடு
போராடி எங்கள்
கணவர்களைக் காக்க;
நாங்கள் கண்ணகிகள்
அல்ல!
எங்கள் கணவர்களை
எடுத்துச் சென்ற
கால தேவனை எரித்துச்
சாம்பலாக்க!

கால விசுவாமித்திரமுனிவனின்
சாபத்தால்
எங்கள் உணர்ச்சி
அகலிகைகள் கல்லாக,
அவைகளுக்கு சாபவிமோசனம்

இன்று—
ஆசியாவின்

கௌரவம் தன்னை
கணக்கிலெடுக்கும்
கதிக்காளான

எஜமானர்களின்
எதிரியாய் எழுந்த

கலக்காரரின்
கனல் தீச் சவாலையின்

கண்டம்
அதுதான்
எந்தன்
ஆசியா!

கொடுக்க எத்தனை
இராமன்கள்
இந்த சமுதாயத்தில்?
சிலநேரம் சில ‘இளசு’ கள்
துடிப்பு வேகத்துடன்
எங்கள் துணைகளாகவர —
அவர்களின் உணர்ச்சிப்பூக்கள்
பூத்து வாடியபின்
அவர்கள் எங்களை கைவிட
மீண்டும்—
நாங்கள்
சமுதாயக் கடலின்
துடுப்புகள் இழந்த
ஓடங்கள்:

என்றோ ஒரு நாள்
போராடி..... போராடி.....
சமுதாயக் கடலின்
கரையில் ஒதுங்கும்
எங்களுக்கு அப்பொழுது,
துடுப்புகளும் தேவை இல்லை!
துணைகளும் தேவை இல்லை!
அன்று—
நாங்கள் எங்கள்
உணர்ச்சிகளுக்கு
சமாதிகள்
கட்டி முடித்திருப்போம்!

‘மேமன்கவி’

உணவு உதவியும் அமெரிக்கக் கொள்கையும்

எஸ். மனோஷின்

அமெரிக்காவின் நலன்களுக்கு நகர்த்த வகையில் அதன் உணவு உதவிக் கொள்கையை எவ்வாறு மாற்றியமைக்கலாம்? இப் பிரச்சினை இன்று அமெரிக்க அரசியல்வாதிகளின் மண்டையைக் குடைந்து கொண்டிருக்கிறது.

அமெரிக்காவின் உணவு உதவியானது, அதைப்பெறும் நாடுகளைத்திலும் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கைப் பதிப்பிப்பதாயிருந்தல் வேண்டும் என்று விவசாயத் துறைக்கான அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் ஏரல் எல். புட்ஸ் பகிரங்கமாகவே அறிவித்துள்ளார். அமெரிக்காவின் உணவு விநியோகத்தை லாபந்தரும் முதலீடொன்றைக்கு வதற்கு இது ஒன்றே வழி என அவர் நம்புகிறார்.

தம்மிடம் அமரிமீதமாகவுள்ள உணவை அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் பயன்படுத்துவது ஒரு மரபாகிவிட்டது. பி. எல். 480-வது சட்டத்திற்கமையவே அமெரிக்கா வளர்முக நாடுகளுக்கு உதவி வழங்குகிறது; இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் பங்குபற்றிய வில்லியம், பவுல் புடொக் ஆகிய இருவரும், உணவு விநியோகங்களுக்கு ஊடாக இதர நாடுகளை அமெரிக்கா கட்டுப்படுத்தும் சாத்தியப்பாடுகளைத் தாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டு கொண்டதாக

'பட்டினி — 1975' என்ற தமது நூலில் ஒத்துக்கொண்டுள்ளார்கள்:

பி. எல். 480 சட்டத்தில் நோக்கங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. 1961-ல் அமெரிக்க செனட்டின் வெள் விவகாரக் கொள்கைக் கமிஷன் இந்தியாவுக்கு வழங்கப்படும் 1962 — 1963-ம் ஆண்டுகளுக்கான உதவியை 25 சத வீதத்தால் வெட்டியது. இதற்குக் காரணம் இந்தியா, அமெரிக்காவின் விருப்பத்திற்கெதிராக நடந்து கொண்டதுதான். இந்தியா தனது நிலப்பரப்பில், கோவாலிலும் டியூமிலும் நிலவிய போர்த்துக்கேய காலனியாதிக்க ஆட்சியை அகற்றியது அமெரிக்காவுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

1965 — 66 ம் ஆண்டுகளில் இதே சாதனத்தைப் பயன்படுத்தி இந்திய வெளிவிவகாரக் கொள்கையில் தனது செல்வாக்கைச் செலுத்த அமெரிக்கா புதிய பிரயத்தனங்களை எடுத்தது. ஆனால் இந்தோ சீனாவில் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புத் தொடர்பாக இந்தியா எடுத்த நிலை அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் அதிருப்தியடைந்தன.

கடந்த பல வருடங்களாக அமெரிக்காவின் உணவு உதவியானது அரசியல் நோக்கங்களுக்கு

காக முன்னரைக் காட்டிலும் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. நீண்ட காலமாக தென் வியட்நாமிலும் கம் போடியாவிலுமிருந்த பொம்மை அரசாங்கங்களுக்கு பெருந்தொகையான உணவு வகைகளை அமெரிக்கா இலவசமாகவே அளித்தது. இவையனைத்தும், மேற் கூறிய இரு நாடுகளிலும் தேச பக்த சக்திகள் வெற்றியடைந்தன காரணமாக நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. இந்த உதவிகளை அமெரிக்கா அளித்த போதும், தென் வியட்நாமினதும் கம்போடியாவினதும் பொருளாதாரத்தை அதன் ஆக்கிரமிப்புப் படு மோசமாக நாசம் செய்தது.

1975-ல் சிலி குடியரசில் சல்வடோர் அலண்டேயின் சட்டபூர்வமான ஜனநாயக அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கு அமெரிக்கத் தலைவர்கள் உதவி செய்தனர். சிலியின் உணவு நெருக்கடியை உக்கிரப்படுத்தினர். கடனாக கோதுமை கொடுக்கும் படி சிலி விடுத்த வேண்டுகோளை அமெரிக்கா நிராகரித்தது. ஆனால் ராணுவ பாஸிஸ்ட்டுகள் சதிப்புரட்சி மூலம் சிலி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதும் அமெரிக்கா உடனடியாக உணவு வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுத்தது.

ஐ. நாவில் ஆட்டம் கண்டுள்ள தமது நிலையை வலுப்படுத்துவதில் அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்களது கவனம் சென்றுள்ளது; இந்த நோக்கத்துக்காக இன்று அவை தமது உணவு உதவியைப் பயன்படுத்த முயற்சிகள் செய்து வருகின்றன. ஐ. நாவில் அமெரிக்காவுக்கு எதிராக வாக்களிக்கும் சகல நாடுகளுக்கும் அளிக்கப்படும் உதவியை அமெரிக்க அரசாங்கம்

கம் வெட்டிக் குறைக்கவுள்ளது என்று அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் ஹென்றி கீசிங்கர் அறிவித்துள்ளார்.

இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகளில் அமெரிக்காவின் அரசியல் குறிக்கோள்கள் மீது வன்மையான கண்டனம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இவற்றிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக உலகின் உணவு நெருக்கடிகளைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த அமெரிக்கா பிரயத்தனங்களை எடுத்து வருகின்றது; இதர நாடுகளுக்கு சிறு தொகையான உணவை விநியோகித்தவுடன் அந்நாடுகளைத் தள்ளாட்டு விவகாரங்களில் தாம் தலையிடுவதற்கு உரிமை உள்ளவர்கள் என்று அமெரிக்கத் தலைவர்கள் நம்புகிறார்கள் என காலஞ்சென்ற எகிப்திய ஜனாதிபதி நாசர் அடிக்கடி கூறுவார்; 'உலகிலேற்பட்டுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையை அமெரிக்க நிர்வாகம் தனது நலன்களுக்கேற்ற வகையில் பயன்படுத்துகின்றது; மனிதகுலத்துக்கு எதிரான படு மோசமான குற்றம் இது என்றே கருதவேண்டும்' இவ்வாறு இந்திய செய்திப் பத்திரிகையான 'நாஷனல் ஜெரால்ட்' அண்மையில் எழுதியுள்ளது.

உணவு உதவி வழங்குவதில் அமெரிக்க நிர்வாகம் காட்டும் தவறான பிரயோகங்களை வளர்முக நாடுகள் கண்டித்து வருகின்றன. இப் பிரச்சினை குறித்து ஒரு பொதுத்திட்டத்தை உருவாக்கவும், அமெரிக்கா உணவை ஒரு அரசியல் சாதனமாகப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புக்கள் அனைத்தையும் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் வளர்முக நாடுகள் பல்வேறு சர்வதேச மகாநாடுகளில் முயற்சி செய்து வருகின்றன. கொழும்பு

சீனியை நக்கிக்கொண்டு குடித்த வெறும் தேனீர் வயிற்றில் எங்கு போயிற்றோ என்று எண்ணியபடி.

‘இந்த அநியாயம் விழுந்த அரிசியைப் பாருங்கோவன். எத்தனை மணீத் தியா ல மாய்க் கிடந்து அவிபுது. இதுகள் வேறே பசியாலை துடிக்குதுகள். நேரகாலத்துக்கு இந்த அரிசியை வாங்கித்தந்திருந்தால்...

அவள் கீரை ஆய்வதை நிறுத்திவிட்டு அவசரமாக கஞ்சி வடிக்க ஆரம்பித்தாள்.

‘நான் என்னப்பா செய்ய. நேரகாலத்துக்கு அந்த மனிசன் கடைதிறந்தால்தானே. நேற்றுப் பின்னேரம் வேலையாலை வரேக்கை ஞாபகமாய்போனன். அரிசி இல்லை வரவேணும் என்று காலமை கடைதிறக்கிற நேரம் போனால் ஒரு ஆள்தான் சாய்வாங்க நிக்ருது, அந்த ஆளைக் கவனிச்சுப் போட்டு ஒவ்வொருத்தராய் வாறவை நாயக் கவனிக்குது அல்லாமல் நான் நிக்கிறதைக் கண்டதாயும் காட்டேல்லை. நான் என்ன கையிலை காசு வைச்சிருந்தனா நியாயம் பேசுறதுக்கு. கடனுக்கு அரிசி வாங்கிறவன் காத்திருக்கிறதுதான் நியாயம் என்று பேசாமல் வாயை மூடிக்கொண்டு நின்டன்’

ஆத்திரத்திற்கு மேல் அடிபட்ட நெஞ்சின் ஆற்றமைமெ தொனிக்கிறது அவன் குரலில்.

கஞ்சியைத் தயார் செய்து கொண்டே பரிவுடன் அவனைப் பார்க்கிறாள் அவள்.

‘நீங்கள் ஏன் வேதனைப்படு நீங்கள். ஏழையளுக்கு எப்பவும் மற்றவை தாற மரியாதை அவ மதிப்புத்தானே? இந்த ஊரிலையே அந்தப் புண்ணியவான் தான் கடனுக்கு அரிசி தாறது. அதுக்காக அந்தானை கையெ

டுத்துத்தான் கும்பிடவேணும்? இல்லாட்டி இந்த வீட்டிலே எத்தனை நாள் அடுப்புப் புகையாமல் இருந்திருக்கும்’

அவளை அமைதிப்படுத்தும் முகமாகக் கூறியவள் ஆளுக்கொரு கிரட்டையைக் கொடுத்து கஞ்சியை வார்க்கிறாள். வெளியே உள்ள முத்தவனைக் கூப்பிடுகின்றாள். அவன் வந்ததும் அவனுக்கும் கஞ்சியை வார்த்துக் கொண்டே சொல்கிறாள்.

‘நானைக்குத் திங்கட்கிழமை. கூப்பன் எடுக்க வேணும். காசுக் கென்ன செய்யிறதாய் யோசனை? இண்டையப் பொழுது இப்பிடிப் போட்டுது. காலமை பாணை வாங்கலாம். அரிசி வாங்க ஏதென் வழி செய்யவேணுமே?’

அவன் மொளனமாகக் கஞ்சியைக் குடித்துவிட்டு எழுந்து போய் கையைக் கழுவுகிறாள்.

முத்தவன் ராசு கிரட்டையை முன்னே நீட்டியவன் ஏதோ நினைவாக எட்டிப்பார்க்கிறாள் பாத்திரத்தை. ‘எனக்குப் போதுமம்மா’ என்றவாறு எழுகிறாள். அவன் எண்ணத்தை உணர்ந்தவளாக சட்டென்று அவளை எட்டிப் பிடித்து உட்கார வைத்து மீதிக் கஞ்சியை அவனுக்கு ஊற்றுகிறாள்.

‘என்னம்மா இது. நான் போதுமெண்டனே. இன்னும் கொஞ்சத்திலே சாப்பிடுறது தானே. இதுக்கை சோறுகூட இல்லை ஒரு கொஞ்சக் கஞ்சி. இதையாவது நீங்கள் குடிக்கக் கூடாதா அம்மா?’ அவன் கோபமாகச் சொல்கிறான். அவள் சிரிக்கிறாள்.

‘நீ குடிதம்பி. நான் இண்டைக்கு விரதம்மல்லே’

‘என்னம்மா விரதம் என்று பொய் சொல்லுறீங்கள்? இன்

டைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் விரதமே?’

‘நான் இப்ப ஞாயிற்றுக் கிழமையும் விரதம்தான். உனக்குத் தெரியாது தம்பி. நீ குடிச்சிட்டுப் போய் படி’ என்று குனிந்து தரையைப் பார்த்த படியே கூறுகிறாள் அவள்.

‘உங்களுக்கு வருசத்திலே விரதமில்லாத நாள் எது அம்மா? என்டைக்குத்தான் விரதமில்லாத நாள்?’

‘எனக்கு விரதமில்லாத நாள் கட்டாயம் வரும் தம்பி. நீங்கள் வயிறு நிறையச் சாப்பிடவேணும், நல்லாய் படிக்க வேணும், உழைக்க வேணும். அந்த நாள்தான் எனக்கு விரதமில்லாத நாள்’

‘நான் எப்ப படிச்ச முடிக்கிறது. நான் எப்ப உழைக்கத் தொடங்கிறது. நீங்கள் எப்ப சாப்பிடுறது அம்மா’

உணர்ச்சி வசப்பட்ட குரல் அழுகையில் உடைய குடிக்க மனமின்றி கஞ்சியையும் தாயையும் மாறிமாறிப் பார்க்கிறாள் அவள்.

‘தம்பி தம்பி, நீ ஏனடா அவநம்பிக்கைப் படுகிறாய்? இந்த மாதிரி நினைச்சு மனஞ்சோர்ந்து போறதாயிருந்தால் எப்பிடித்தான் இந்த உலகத்திலே வாழறது. காலத்துக்கென்ன அது இப்ப பறந்து போயிடும். இப்பதான் நீ எம்பிற்றியேச் சோதனை பாஸ் பண்ணிப்போட்டு வந்து ‘அம்மா நான் முதல் பிரிவினா பாஸ்’ என்று துள்ளிக் குதிச்சது என்னுடைய கண்ணுக்கை நிக்ருது. அதுக்கிடையிலே ரண்டு வருசம் எப்பிடிப் போனதோ தெரியேல்லை. இன்னும் கொஞ்சக் காலம் போறதுதான் பெரிய பாடே? நீ ஆம்பினைப்பிள்ளை கண்ணீர் விடாதே, கண்ணிலை

வழியிற தண்ணீரைவட மனத்திலே எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கைதான் நிரம்பி வழிய வேணும் உங்களுக்கு. குடிச்சிட்டுப் போய் படிதம்பி’

அமைதியும் ஆறுதலும் நம்பிக்கையும் நிறைந்த குரலில் கூறியபடியே அவள் எழுந்து கீரையை மறுபடியும் ஆய ஆரம்பிக்கிறாள். வெளியே கைகழுவி யபடியே இவைகையெல்லாம் கேட்டபடி நின்ற தங்கராசா கண்கள் உலங்க உள்ளை வந்து அவர்களைச் சந்திக்கத் தென்பில்லாதவனாக வாசற்படியில் செம்பை வைத்துவிட்டு அப்படியே தோட்டத்தில் நுழைகிறாள்.

மனதில் ஏதேதோ ஏக்கங்கள், பயங்கள், சூன்யமான நினைவுப் படலங்கள் எதிரே வளர ஆரம்பித்திருக்கும் புதிய பயிர்ச் செடிகள், காற்றில் அவைகள் அசைந்து அவளை வரவேற்கும் போது, மனைவியின் நம்பிக்கை நிறைந்த வார்த்தைகள் தான் செடிகளாகி தன்னை வரவேற்பதுபோல் அவளுக்குப் படுகிறது.

‘கண்ணீரில்தான் அன்று உங்களை உருவாக்கினேன். நீங்கள் வளர்ந்து எனக்கு கண்ணீரைத்தான் பரிசாகத் தருவீர்களா அல்லது..... அவன் மனத்திற்குள் அவைகளோடு பேசிக் கொள்கிறான்.

இந்தத் தோட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான ஆரம்பச் செலவுகள் அத்தனைக்குமாக தன் மனைவியின் நகைகளை விற்பதற்கு அவளிடம் வாங்கியபோது அவன் கண்ணீரில் குளித்தான். அவளோ மனத்தின் நம்பிக்கை கண்களில் மின்ன சிரித்தபடியே நகைகளை அவளிடம் தூக்கிக் கொடுத்தான்.

இன்றைக்கு இந்த 'சின்ன' ராகவிற்குச் சொன்ன அதே மொழிகளை அன்று இந்தப் 'பெரிய' ராகவிற்குச் சொன்னான்: 'ஆண்பிள்ளைகளுக்கு கண்ணில் நீர் வழிய வேண்டாம், மனத்தில் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கைதான் நிரம்பி வழியவேண்டும்' என்றானே.

அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். ஒரு வாழைக் குளையில் இடைப்பழம் பழுத்திருந்தது. மனம் பளிச்சிட்டது. காலமை என்றை கண்ணிலை படைத்தே. நல்லவேளை காசும் குதனமுந்தி இப்ப கண்டது. இதை வெட்டிப் பழுக்கப் போட்டு சந்தைக்குக் கொண்டு போனால் கூப்பன் பிரச்சினை தீர்ந்துபோகும். நாளைக்கு முதல்லை இலவச அரிசியை எடுப்பம்.

மனத்தில் படரும் எண்ணங்களோடு 'ராசு' என்று கூப்பிட்டு கத்தியைக் கொண்டு வரும் படி சொன்னான். வாழைக் குளையை வெட்டும்போது மற்ற இரண்டு பிள்ளைகளும் அவளும் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் வாழைக் குளையை வெட்டிவிட்டு அவளைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்.

'நாளைக்கு காசுக்கு என்ன செய்ய எண்டாய் இஞ்சைபார் காசு வந்திருக்கு.

அவன் முகத்தில் பூக்கும் சிரிப்பைப் பார்க்கும்போது அவள் முகத்திலும் நகை படர்கிறது.

அன்று மத்தியானம் எல்லோரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விட்டுப் பொருளாதாரம் முதல் நாட்டுப் பொருளாதாரம் வரை பேச்சு அடிபடுகிறது.

'அப்பா இந்த சனி ஞாயிறுக்கிள்ளை ஒரு கட்டுரை எங்களை எழுதியரசு சொல்லியிருக்கிறார் சேர். நாட்டின் பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள், வேலை இல்லாப் பிரச்சினைகள், உணவுப் பற்றாக்குறை இவற்றை எல்லாம் நாட்டை விட்டுத் துரத்தவேணும். நீங்கள் பிரதமராய் வந்தால் இதற்கெல்லாம் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள் என்று கட்டுரை எழுதச் சொன்னார்' என்றான் ராசு.

'அப்பா நான் பிரதமராய் வந்தால் இலங்கையில் உள்ள எல்லாச் சனங்களுக்கும் காணத்தக்க அளவு அரிசியை இலவசமாய்க் குடுப்பன். இப்ப தாற அரிசி எங்களுக்கு காணுதலையே என்ன அம்மா' என்கிறான் சின்னவன்.

பெரியவர்களின் பேச்சைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருந்த அவர்களுடைய சின்ன மகள் தனது சின்ன அண்ணனின் பேச்சைக் கேட்டுவிட்டுக் கூறுகிறாள்.

'நான் பிரதமராய் வந்தால் எல்லோருக்கும் நல்ல நல்ல சட்டையன், நல்ல நகைகள், பேற், றிபன் எல்லாம் வாங்கிக் குடுப்பன் அம்மா'

ஆடம்பரப் பொருட்களில் உள்ள ஆர்வம், அவைகள்தான் வாழ்க்கைக்கு அவசியம் என்ற உணர்வு சின்னஞ் சிறிய பெண் மனத்தில் எப்படிப் புகுந்து விடுகிறது என்று அதிசயப்படுகிறாள் அவருடைய அம்மா.

'தங்கச்சி, நாங்க ரண்டு நேரம் சாப்பிடுறம். எத்தனை பேர் ஒரு நேரம் கூடச் சாப்பிடாமல் இருக்கினம் தெரியுமோ? முதலை எல்லோரும் ஒரேமாதிரி வயிறு நிறையச் சாப்பிட வேணும். அதுக்குப் பாடுபட்டு உழைக்க வேணும், எல்லாரும்

கொழும்பில் 'மல்லிகை' ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரி

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர் கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137 மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி. தொலைபேசி: 20712 விரும்பியவர்கள் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

படிச்ச அறிவாளிகளாக இருக்க வேணும். இதுகள்தான் முக்கியம்' என்கிறாள் பூப்போன்ற அந்த மனத்தின் தவறான சலனங்களை நீக்கி உண்மையின் ஒளியை ஊட்டும் உணர்வுடன் அந்தப் பொறுப்பு நிறைந்த அன்னை.

'சும்மா குடுக்கிறது எண்டதன் பலபலன்களை யோசிக்கத் தெரியாத வயது இதுகளுக்கு. ஆனால் சும்மா குடுக்கிறது எண்டதுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற உணர்வு இருக்கிறதே அது இல்லாமையின் கொடுமையை பூரணமாக உணர்ந்து அதை இல்லாமற் செய்யவேணும் என்ற உறுதியில் எழுந்த உணர்வு. நான் பிரதமரானால் இப்படியெல்லாம் வாழுவேன் என்று தன்னைப்பற்றி மட்டுமே எண்ணாமல் எல்லோருக்கும் என்று சொன்னதை நினைச்சு நாங்கள் பெருமைப் படத்தான் வேணும்' என்ற தங்கராசா ராசுவைப் பார்த்துக் கேட்கிறான் 'நீ என்ன மாதிரி எழுதினாய்?'

'நான் பிரதமராய் வந்தால் முதல்வேலை இலவச அரிசி கொடுப்பதை நிறுத்துவதுதான் என்று எழுதினேன் அப்பா' என்றான் ராசு தம்பியைப் பார்த்தபடி.

'என்ன அண்ணா சனங்களை யெல்லாப் பட்டினி போட்டுக் கொல்லப் போறியா. இவ்வளவு விலைக்கு அரிசி வாங்கிச் சமைக்க முடியுமோ எல்லாராலும்' என்று கத்துகிறான் அவன்.

'இலவச அரிசியை நிறுத்தி விட்டு நியாயமான விலைக்கு உழைக்கிற எல்லோரும் வாங்கக் கூடியதாய் செய்வன். எல்லாரும் உழைக்கக் கூடியதாய் ஏற்பாடுகள் செய்யன. எல்லாருக்கும் தொழிற் கல்வி, நாட்டிலே எங்கை பார்த்தாலும் தொழிற்சாலைகளும் வயல்களும் மாய் இருக்கச் செய்வன். உழைக்கிற சனங்கள் கூடினால் உற்பத்தி கூடும். ஊதியம் கிடைக்கும். எல்லாப் பொருள்களும் அப்ப வாங்கலாம்தானே அப்பா' என்கிறான் ராசு.

'இலவச அரிசியை நிறுத்த வேணும் என்று நீ நினைச்சதுக்குக் காரணம் என்ன?' என்றான் தங்கராசா.

'அதுதான் எத்தினையோ மனிசரை சோம்பேறிகளாய் ஆக்கியிருக்குது. உழைக்காமலே உண்ணலாம் என்ற உணர்வை ஊட்டியிருக்குது. அன்றைக்கு நான் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போறபொழுது ரண்டு தடியன் கள் உடம்பிலே ஒரு குறையுமில்லாத தடியன்கள் கதைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறார்கள். 'இண்டைக்கு வேலை ஒண்டுக்கும் போகத் தேவையில்லை, திங்கக்

கிழமை தானேடா, இலவச அரிசி கிடைக்கும். ரண்டு நாள் பொழுது உடம்பு முறியாமல் போகும்' என்று கதைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறார்கள். இந்தக் கதைக்கும் உழைக்காமல் சாப்பிட நினைக்கிற சோம்பேறித் தனத்திற்கும் காரணமே இலவச அரிசிதானே? நான் சொன்ன மாற்றங்களை நாட்டில் ஏற்படுத்தினால் இப்ப எங்கடை ஆக்கள் பேப்பர் எல்லாம் எழுதிற் புது யுகம் நவயுகம் எல்லாம் எங்கடை வாழ்க்கையிலே வருமே அப்பா' என்கிறான் கனவுக் கண்களுடன் ராசு.

மிகப்பெரிய அற்புதம் ஒன்றைப் பார்ப்பதுபோல் அவனை அன்புகனியப் பார்க்கிறான் தங்கராசா.

இம்மாதிரிச் சிந்தனைகளை வெறும் கனவுகளாகவும் கற்பனைகளாகவும் ஒதுக்கிவிடும் வயதும் அனுபவமும் அவனுக்கு ஆனால் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய

நம்பிக்கைகளை கண்களில் கனவுகளாக நிறைத்துக் கொண்டு இளமையின் வாயிற்படியில் நின்று உலகை அகல விரிந்த கண்களுடன் நோக்கும் அற்புதப் பருவமல்லவா இவனுக்கு. எதிர்கால நம்பிக்கைகள் பற்றிய அவனது இந்தச் சிந்தனைகள்...

'இந்த வார்த்தைகளுக்காக பெருமைப்பட கூடியவன் நீதான் என்பதுபோல் தனது மனைவியை நிமிர்ந்து பார்க்கிறான் அவன். அவனது பார்வையைப் புரிந்து கொண்டவளாக மனம் நிறைந்து சிரிக்கிறான் அவன்.

அல்லல்களும் தொல்லைகளும் நிறைந்த வாழ்க்கையின் நடுவே நம்பிக்கை நிறைந்த வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது மனதிற்கு எவ்வளவு இதமாக இருக்கிறது. அது யாருடைய நாவிலிருந்து வந்தால்தான் என்ன? இந்த யுகத்தின் வாழ்க்கைத் தர்மமே நம்பிக்கை தானே? ★

கலை இலக்கிய மாத இதழ் மல்கை

ஓர் அடிப்படை நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது இம் மாத இதழ். நவ இலங்கையை உருவாக்குவதே இதன் குறிக்கோளாகும். பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காலமாக எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் நிமிர்ந்து நின்று போராடி வரும் இதனது அடித்தளப் பசையே மக்களது ஆதரவுதான். பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் சென்றடையும் இம் மாத இதழின் தாக்கம் இன்று நாட்டில் ஒரு புதிய இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்கி வருகிறது.

இந்த இலக்கிய வேள்வியில் உங்களுக்கும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புமா? எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில்

ஒருவகை உறவு
யுகராகங்கள்

அறிமுக விழா

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 24-10-76-ல் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பக வெளியீடுகளான காவலூர் இராசதுரையின் 'ஒரு வகை உறவு', மேமன் கவியின் 'யுகராகங்கள்' ஆகிய நூல்களின் அறிமுக விழா நடைபெற்றது.

பழம் பெரும் எழுத்தாளரான திரு. வரதர் தலைமைவகித்த இக்கூட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் திரு. டொமினிக் ஜீவா எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் புனருத்தாரணம் பற்றியும் அதன் எதிர்காலத் திட்டங்கள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். இவர் பேசுகையில், 'சிங்கள எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலே கூட இப்படி ஓர் ஒற்றுமையான திட்டமிடப்பட்ட அமைப்பு ஏற்படவில்லை. உலகிலேயே எழுத்தாளர்களுக்கு அதிகமான 'ரோயல்டி' யைக் கேரளத்து எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தார் கொடுத்து வருகிறார்கள். இப்பதிப்பகத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சகல எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் உதவுவதன் மூலம் தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் எழுத்தாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் வகை செய்தவர்களாவீர்கள்' என்றார்.

தொடர்ந்து 'யுகராகங்கள்' பற்றி ஆகசி. கந்தசாமி விமர்சிக்கையில், 'இன்று கவிதைகளில் பிரச்சாரம் செய்வதே மரபாகி விட்டது போலத் தோன்றுகிறது. சமூகத்தின் எரிசின்ற அன்றாடப் பிரச்சனைகள் பலவற்றை மையமாகக் கொண்டு மேமன்கவி தமது கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். இது பாராட்டுக்குரியது' என்றார்.

துரை மனோகரன் பேசுகையில், 'மேமன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தமிழில் ஆர்வம் கொண்டு கவிதை படைப்பது பாராட்டிற்குரியது. படைப்பில் ஆற்றலைக் காண்பிப்பவர்களின் ஊடகம் எதுவாக இருந்தாலும் உள்ளடக்கம் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பக வெளியீடுகளின் அட்டை தென்னகத்து வாசகர் வட்ட வெளியீடுகளை ஒத்திருக்கிறது. இது பதிப்பகத்துறையிலும் நாம் முன்னேற விரும்புகிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது' என்றார்.

சி. மௌனகுரு கருத்துத் தெரிவிக்கையில், 'புதுக்கவிதை மரபின் தோற்றமாகப் பாரதியைக் கூறுவார்கள். இன்றைய

புதுக்கவிதைகளில் அதிகமானவை துணுக்குகளாகவும் கோஷங்களாகவுமே இருக்கின்றன. யுகராகக் கவிதைகளின் உருவங்களைப் பார்க்கும்போது ஆக்கத்திறன் மேமன் கவியிடம் சற்றுக் குறைவாக இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. அனுபவம் இதைச் சரி செய்யலாம். இவர் மீண்டும் மக்களிடம் போய் அவர்களிடம் படித்து அந்த அனுபவங்களைக் கவிதைகளாகத் தரவேண்டும். துணுக்குகள் புதுக்கவிதையுடன் கூடப்பிறந்த அம்சங்களே தவிரத் துணுக்குகள்தான் புதுக்கவிதைகள் அல்ல. இன்று புரட்சிக்குத் தலைமைதாங்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தை மேமன்கவியின் கவிதைகளில் காணமுடியவில்லை. இனிமேல் 'எதிர் பார்க்கிறோம்' என்றார்.

'ஒருவகை உறவு' பற்றித் 'தெனியான்' பேசுகையில், 'பழைய எழுத்தாளரான காவலூர் இராசதுரை 1954-ல் சமுதாயத்தைப் பார்த்தது போல் 73-ல் பார்க்கவில்லை. சமுதாயப் பொறுத்தவரையில் வாய்ப்பாட்டு விமர்சகர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் தவிர நடுநிலையான விமர்சனங்களைக் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது. எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் புனருத்தாரணம் எமக்குப் புதுத் தெம்பைத் தருகிறது. இனியாவது நச்சு இலக்கியங்களின் ஜனனங்கள் ஒழியட்டும்' என்றார்.

படைப்பாளர்களுள் வருகை தந்திருந்த மேமன் கவி பதிலளித்துப் பேசுகையில், 'தமிழை நான் முறைப்படி கற்ற பண்டிதனல்ல. எட்டாம் வகுப்பு வரைதான் தமிழ் படித்தேன். புதுக்கவிதை வடிவம் எனது கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு இலகுவாக இருந்ததால் அதனைக் கையாள்கிறேன். தொழிலாளர்களையும் பற்றி நான் சிந்திக்கவில்லை என்றார்கள். எனது பாக்கடரியில் பல தொழிலாளர்களைக் கண்டு அவர்களுடன் பழகி நிறைய அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறேன். பார்த்ததையெல்லாம் எழுத முடியுமா என்ன? எனக்காக எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் இந்நூலை வெளியிட முன் வந்தமைக்காக நான் நன்றி சொல்கிறேன்' என்றார்.

இறுதியாக எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்திய வெ. முருகபூபதி 'இன்று இனப் பிரச்சனைக்கோ அன்றேல் வேறு பிரச்சனைகளுக்கோ தீர்வுகாணும் முயற்சிகளில் எழுத்தாளர்கள்தான் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். தென்னிலங்கையில் பலர் தமிழ் படித்துத் தமிழ் மக்களின் நியாயமான உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்த ஐக்கியத்திற்கான நல்ல அறிஞர்களை நாம் ஆவசரப்பட்டு எதிர்த்து விடக்கூடாது. எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்திற்கு அனுசரணையாகப் பிரதேச வாரியாக வாசகர் வட்டங்கள் அமைக்கப் பட்டு வருகின்றன. பிரதேச அமைப்பாளர்கள் உங்களை அணுகும்போது ஏற்ற உதவிகளைச் செய்து பதிப்பகத்தைப் பலப்படுத்துங்கள். பதிப்பகத்து நூல்களில் சுமார் 500 பிரதிகளை அரசு கட்டாயம் வாங்க வேண்டும் என வலியுறுத்தி வருகின்றோம்' என்றார்.

மிகவும் இலக்கியத் தரமுள்ள நூல் அறிமுகவிழாக்களில் ஒன்றாக இதுவும் அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது கற்பனைக் கதையல்ல. அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற ஒரு உண்மைச் சம்பவம். சம்பவத்தைச் சம்பவமாகக் கூறினால் சுவை இருக்காது. அதேபோல, கற்பனைத் துப்பட்டியால் முழுவதையும் போர்த்து முடிவிடவும் முடியாது. எனவே, உண்மையை உண்மையாக — அதே நேரத்தில் சுவையாக — சொல்ல முயல்கிறேன். வெறும் சுவைத்த ஊக்காக அல்ல — சிந்தனைக்காகவும்.

'விலையுயர்ந்த பரிசு'

சிவா. சுப்பிரமணியம்

1956-ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 2-ம் திகதி.

காலைப் பொழுது முதிர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும் நேரம்.

அழகாகவும் அக்கறையாகவும் ஆலங்காரம் செய்து கொண்டு இளமைப் பொலிவுடன் கணவனின் அறை வாசலில் வந்து நிற்கிறாள் ரெஸாலி. அவளின் கையில் அழகான ஒரு ரோஜா மலர்.

சொல்லி வைத்தாற்போல அவள் வந்து அரை நிமிடத்துக்குள் அவன் அறையிலிருந்து வெளியேறுகிறான்.

கையிலிருந்த ரோஜாமலரை அவனுடைய கோட்டின் இடதுபக்கக் காலரில் அணிந்து விட்டு, உள்ளம் நிரம்பிய புளகாங்கிதத்துடன் அவனை முத்தமிடுகிறாள்.

'ரெஸாலா, ஏன் இதைல்லாம்?'

'இன்று திகதி என்னவென்று தெரியாதா?'

'அட, இன்று யூன் இரண்டு ஆல்லவா?'

'உங்கள் பத்திரிகையில் பக்கம் பக்கமாக நீங்கள் கிறுக்கித் தள்ளும் கிறுக்கல்களைத் தவிர வேறு என்னதான் உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது?'

'என்னுடைய எழுத்துக்களை ஜீவனுள்ளவை என்று அறினோனா மாகாணத்தில் மாத்திரமல்லாமல் அமெரிக்கா முழுவதிலுமே போற்றுகின்றார்கள்; ஆனால் நீ அவற்றைக் கிறுக்கல்கள் என்கிறாய்?'

'உங்கள் திறமை எனக்குப் பெருமை இல்லையா? ஆனால், எங்கள் திருமண நாளையே நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை என்பதை நினைக்கும் போது எனக்குத் தாங்க முடியவில்லை.'

'நான் மறக்கவில்லை ரெஸாலா. எட்டு ஆண்டுகளில், என்பது ஆண்டுகள் சென்றாலும் மறக்க முடியாத திருநாளல்லவா. சில மாதங்களாக எனக்கு இருந்துவரும் மனப் போராட்டங்களைப் பற்றி உனக்குத் தெரியும்தானே. அந்த ஆகையில் திருமண நாள் பற்றிய நினைவு தற்காலிகமாக மறைந்து விட்ட

டது? இன்று நான் சீக்கிரமாகவே விட்டுக்கு வந்துவிடுகின்றேன்”

“நான் கேட்க நினைத்ததை நீங்களே சொல்லிவிட்டீர்கள். இன்று உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு பரிசு தரப் போகிறேன்”

“நான் கூட உனக்கு மிகவும் விலையுயர்ந்த ஒரு பரிசு தரப் போகிறேன்”

சிவப்பேறிய அவனுடைய கண்ணக் கதுப்பைச் செல்லமாகக் கிள்ளிவிட்டுப் படியிறங்கி நடக்கிறான்.

அவனுடைய கார் விட்டிலிருந்து புறப்பட்டு விதியிலே வழக்கிச் சென்ற அழகை அவனுடைய விழிகள் வாஞ்சையோடு விழுகின்றன.

“டொனாட் பொல்ஸ்” ஒரு பத்திரிகையாளன்; “அறிவோனா றிப்ப்ளிக்” என்ற பத்திரிகையின் உயிர்நாடிகள் என்று கருதப்படும் ஒரு சிலருள் பொல்ஸ் ஒருவன்.

பத்திரிகைக் காரியாலயங்களில் வெவ்வேறு பிரிவுகளை “டெஸ்க்” என்று அழைப்பது வழக்கம். “ஸ்போர்ட்ஸ் டெஸ்க்” “ஃபோறின் டெஸ்க்” போன்ற பல “டெஸ்க்” குகள் உண்டு. அமெரிக்காவிலுள்ள பெரிய பத்திரிகைக் காரியாலயங்கள் பலவற்றில் “மக்ரேக் டெஸ்க்” என்று ஒரு பகுதி உண்டு. பிரமுகர்களின் ஊழல்கள், லஞ்சம், குற்றச் செயல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்து எழுதுவது இப் பிரிவின் வேலை.

“அறிவோனா றிப்ப்ளிக்” பத்திரிகையின் “மக்ரேக்” பிரிவுக்குப் பொறுப்பாக நீண்டகாலமாக “பொல்ஸ்” இருந்து வந்தான். அந்தப் பொறுப்பில்

ருந்து அவன் தன்னை விடுவிக்கொண்ட பின்னணி கசப்பானது.

மக்ரேக் பிரிவுக்காக பெறுமதி மிக்க செய்திகளைச் சேகரிப்பதற்காக பொல்ஸ் இரவு பகலாக ஒய்வின்றி உழைத்தான். இந்த “வேட்டை” யின் போது அறிவோனா மாகாணத்தில் செல்வாக்கு மிக்கவரான ஒரு அரசியல்வாதி அவனுடைய வலியிலே மாட்டிக்கொண்டார்.

செனட்டர் பறி கோல்ட்வாட்டர் அமெரிக்காவின் பிற்போக்கு அரசியலில் ஒரு “பெரும் புள்ளி” நில விற்பனை முகவரான நெட்லென் என்பவனுடைய உதவியுடன் கோல்ட்வாட்டர் பல நிலங்களைச் சட்டவிரோதமான முறையில் விற்பனை செய்து பெருஞ் செல்வம் சேர்த்து வருவதைப் பற்றி பொல்ஸ் அம்பலப்படுத்தத் தொடங்கினான். கோல்ட்வாட்டரின் சட்டவிரோத நில விற்பனை தொடர்பான பல தஸ்தாவேஜுகள் பொல்ஸிடம் இருந்தன. ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கோல்ட்வாட்டரின் இரகசியங்கள் அம்பலமாகத் தொடங்கின. அவனை விலக்கு வாங்க எடுத்த முயற்சிகள் தோற்றுப் போனதால் மிரட்டல்கள் ஆரம்பித்தன. அவனுடைய மனைவிகூடப் பயமுறுத்தப்பட்டாள்.

டெலிபோன் மணி ஒலிக்கும். ரெனால்ட் எடுப்பான். அதிர்ச்சியூட்டும் செய்தி வரும்.

“உன் கணவன் நடுவீதியிலே பரிதாபமாக இறந்து கிடக்கிறான்”

“உன்னுடைய கணவனைச் சுட்டுக் கொன்ற என்னுடைய கைத்துப்பாக்கியை உனக்கு அனுப்பி வைக்கட்டுமா?”

“உன்னுடைய கணவனின் பிரேதத்தை எங்கே போடுவது?”

இவைதான் மறு முனையிலிருந்து கேட்கும் குரல்கள்.

முதன் முதலாக இப்படியான செய்தியைக் கேட்ட போது அவள் மூர்ச்சையடைந்து விட்டாள்; இப்போது எல்லாம் பழகிவிட்டது.

சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்களுடைய செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் பொல்ஸ் நேரடியாக உணர்ந்தான். குற்றச் செயல்களும் ஊழல்களும் அதிகரிப்பதற்கு அமெரிக்க சமுதாய அமைப்பே காரணம் என அவன் நம்பினான். அமெரிக்காவில் குற்றச் செயல்கள் அதிகரித்து வருவதைப் பற்றியும், அந்நிலை மாற வேண்டுமானால் சமுதாய அமைப்பில் அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் எனவும் தான் பணிபுரியும் பத்திரிகைக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதினான். அக் கட்டுரை நிராகரிக்கப்பட்டது.

எந்தப் பத்திரிகைக்காகத் துருவித் துருவிச் செய்திகளைச் சேகரித்து — அதனால் இன்று மிரட்டல்களுக்கும் பயமுறுத்தல்களுக்கும் இலக்காகி நிற்கிறானோ அதே பத்திரிகை அவனுடைய நியாயமான கட்டுரையை நிராகரித்து விட்டது. மனமுடைந்த பொல்ஸ் தன்னை வேறொரு பிரிவுக்கு மாற்றும்படி விண்ணப்பித்தான். இப்போது அவன் “மக்ரேக்” பிரிவில் இல்லை.

பொல்ஸ் காரியாலயத்திற்குள் நுழையும்போது அவனுடைய நெருங்கிய நண்பனும் சக ஊழியனுமான சிற்றர் அவனுடைய அறையில் அவனுக்காகக் காத்திருந்தான்.

“என்ன பொல்ஸ், ‘வெடிங் அனிவேஸரி’ என்றால் காரியாலயத்துக்குத் தாமதித்துத்தான் வரவேண்டுமா? உன்னை வாழ்த்தி

திவிட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன். ஆனால், நீ இப்போது தான் வருகிறாய்”

“சிற்றர், இன்று ரெனால்டுக்கு மிகவும் விலையுயர்ந்த ஒரு பரிசு கொடுக்க வேண்டும். பரிசுப் பொருளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நீயும் என்கூட வர வேண்டும்”

“நிச்சயமாக வருவேன்; உனக்கு மனைவி என்பதால் கடந்த சில மாதங்களாக அவள் அனுபவித்து வரும் வேதனைகளுக்காகவாவது அவளுக்கு ஒரு சிறந்த பரிசு கொடுக்க வேண்டும்”

“பாவம் ரெனால்டு மனத்தைரியம் இல்லாதவள் என்றால் இதுவரையில் பைத்தியக்காரியாகியிருப்பான்”

சிற்றர் தன்னுடைய பகுதிக்குச் சென்றுவிட்டான்.

கோல்ட்வாட்டரின் சட்டவிரோதமான நில விற்பனை பற்றிய தஸ்தாவேஜுகளை பொல்ஸ் மீண்டும் படித்துப் பார்த்திருக்கிறான்; உதவாக்கரை நிலம் ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட காணியாக விற்பனை செய்து தரும்படி கோல்ட்வாட்டர் தன் கைப்பட நெட்வாறனுக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டுப் பக்குவமாக மடித்து வைத்தபோது டெலிபோன் மணி ஒலித்தது.

“ஹலோ, டொனால்ட் பொல்ஸ் ஹியர்”

“உங்களுடன் நான் தனியாகப் பேச விரும்புகிறேன்”

“என்ன விஷயம்? நீங்கள் யார்?”

“என் பெயர் அடம்ஸன்; கோல்ட்வாட்டரின் சட்டவிரோத நிலவிற்பனை தொடர்பான சில தஸ்தாவேஜுகள்

என்னிடம் இருக்கின்றன. அவை உங்களுக்குப் பிரயோசனப்படும் என நினைக்கிறேன்.

'அவற்றை என்னிடம் தருவதற்காக நீங்கள் என்ன எதிர்பாரிக்கிறீர்கள்?'

'டெலிபோனில் எல்லாவற்றையும் சொல்லக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. நாம் சந்திக்க முடியுமானால் எல்லாவற்றையும் விபரமாகப் பேசிக் கொள்ளலாம்.'

'எங்கே சந்திப்பது?'

'கிளாறென்டன் ஹோட்டலில், விருந்தினர் பகுதியில் உங்களுக்காகக் காத்திருப்பேன். சரியாகப் பதினொரு மணிக்கு வாருங்கள்.'

'நாங்கள் ஒருவரையொருவர் தெரிந்து கொள்வது எப்படி?'

'எனக்கு உங்களை நன்றாகத் தெரியும். நானே என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.'

'ஆல் ரைட்.'

தந்திரமுள்ள ஆட்டுக்காரன்

ஒரு ஊரில் ஓர் ஆட்டுக்காரன் இருந்தான். அவன் மிகவும் தந்திரக்காரன்.

'ஏய் ஆட்டுக்காரா! என்னை ஏமாற்ற முடியுமா உன்னால்? எங்கே ஏமாற்று பார்க்கலாம்?' என்றான் அவனது எஜமானன்.

'என்னால் முடியாது. நான் என் மந்திரக்கோலை வீட்டில் வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டேன்' என்றான் ஆட்டுக்காரன்.

'அப்படியா! ஓடிப்பாய் அதனைக் கொண்டுவா' என்றான் எஜமானன்.

'ஆடுகளை யார் பார்த்துக் கொள்வது?'

'நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் நீ என்னுடைய குதிரையில் வேகமாகச் சென்று மந்திரக் கோலைக் கொண்டுவா. சீக்கிரம் போ!' என்றான் எஜமானன்.

ஆட்டுக்காரன் குதிரையின் மேல் ஏறி வேகமாகப்போனான். ஆனால் மாலையில் தான் திரும்பி வந்தான். அன்று பசல் முழுவதும் ஆடுகளை எஜமானனே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டி வந்தது!

சரியாகப் பதினொரு மணிக்குக் கிளாறென்டன் ஹோட்டலுக்கு முன்னால் பொல்லின் கார் வந்து நிற்கிறது.

பொல்லி உள்ளே போகின்றான்.

விருந்தினர் பகுதியில் யாரையும் காணும். பதினொன்றரை மணிவரை யாரும் வரவில்லை.

'றொஸாவுக்குப் பரிசு வாங்கப் போகவேண்டும். இனித்திரும்ப வேண்டியதுதான்'

காரை ஸ்ரான்ட் செய்கிறான் பொல்லி.

படார்!

அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையும் செவிடு படுத்தும் அளவுக்குப் பெரிய வெடிச்சத்தம். ஹோட்டல் மேல் மாடியளவு உயரத்துக்கு பொல்லின் கார் தூக்கி எறியப்படுகிறது.

பொல்லின் உடல் பல துண்டுகளாகச் சிதறியது. ★

'ஜெய ஜெய சங்கரா'

ஆசிரியர் ஜெயகாந்தனின் ஜெய ஜெய சங்கர முழு நாவல் குறைந்த விலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஜெயகாந்தனின் நடையே தனி அலாதியானது; படிக்க ஆரம்பித்தால் முடித்துத்தான் கீழே வைக்க முடியும். அமோகமாக விற்பனையாகி வருகிறது.

சூரியோதயத்தில், காஞ்சி புதுப் பெரியவாள் படமும் நாவலின் முகப்பை அலங்கரிக்கின்றது.

ஜெயகாந்தனின் சிறுகதை, நாவல்கள் அனைத்தையும் விடாமல் படித்துவரும் வாசகனில் ஒருவன் என்ற முறையில் இதையும் படித்தேன்.

புதுப்பெரியவாளின் வரலாற்றைச் சொல்வதுபோல நாவல் அமைந்துள்ளது. விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் காந்தியின் தீண்டாமை ஒழிப்பில் ஈடுபட்ட பிராமணக்குடும்பத்தின் வாழ்க்கையையும் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்த நேரத்திலும் காந்தியத் தொண்டர்களால் நடத்தப்பட்ட ஆலயப் பிரவேசத்திலும் கலந்து கொள்ளத் துணிச்சலில்லாத ஆடு மாடு மேய்க்கும் அரிசனச் சிறுவன்தான் ஜெயகாந்தனின் கதாநாயகர்களில் ஒருவனாக வருகிறான். 'ஆதி' எனும் அவனே காந்தியத்துக்காக தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த பிராமணர் சதாசிவ அய்யரின் மகனாகத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். அப்போதும் ஆதி 'தாழ்த்தப்பட்டவன்' என்ற உணர்விலேதான் இருக்கிறான். ஆனால் தன் மகன் 'அரிஜன்' என்று சொல்லி அரசின் சலுகைகளைப் பெற முயலும்போது மரத்திரம்; ஆதிக்கு கொள்கை

கொழுந்துவிட்டு எரிய ஆரம்பித்து விடுகிறது. மகனையே வெளியேற்றி சாதி எதிர்ப்பு தலுதுக்குகிறது.

சிறுவயதில் தன் உயிரையே காப்பாற்றிய ஆதியைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை புதுப் பெரியவாளுக்குத் தோன்றுகின்றது. கிராமத்தில் அழிந்துவந்த கோவிலைப் புதுப்பிக்கும் விழாவுக்குச் சென்றவர் ஆதியைப் பார்த்துப் பேச விரும்புகிறார். மாடுகளை மேய்க்கிறமாதிரி வேலி அருகில் வந்தாலும் பார்த்துப் பேசலாம் என்று தூது அனுப்புகிறார்.

'மாசுச' என்ற மணிமந்திரத்தை உதிர்த்து பக்தகோடிகளின் கூலைகளையெல்லாம் போக்கும் புதுப் பெரியவர்— 'ஆதி'யை இன்னும் அரிசனனாகவே பார்க்கிறார். 'குசேலரை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்ற கிருஷ்ணனின் நட்புறவு, தன் உயிரைப் பாதுகாத்த அரிசன ஆதியிடம் ஜெயகாந்தனின் புதுப்பெரியவாளுக்கு வரவில்லையே! அந்த அளவுதான் இந்து தர்மம் இடம் கொடுக்கிறது.

இந்த இழிவான இந்துதர்மம் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்க எத்தனையோபேர் முயன்றும் முடியவில்லை. நண்பர் ஜெயகாந்தன் உயிருட்டிப் புதுப்பிக்க முயற்சித்திருப்பதைக் காண அழுவதா ஆத்திரப்படுவதா?

கோயில் தோறும் ஆஸை மங்கள் தோன்ற வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

கோயில்களெல்லாம் பழமை நாகரீகத்தின் சின்னமாக இருக்கட்டும் அழிக்கக் கூடாது! ஆனால் செல்லரித்துப்போன பழைய சனாதன தர்மங்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டியதில்லை;

அதைப் பரப்ப ஆஸ்ரமங்கள் தேவையில்லை.

கோவிலின் பெயரால் இருக்கும் நிலத்தைப் பாதுகாக்க, உழவர்களைச் சுரண்டிக் ககாள்ளை அடிக்க வேத பாடசாலைகளும், பள்ளிக்கூடங்களும் துவக்கப்படுகின்றன. துவக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களையும் மடாதிபதிகள் அந்தரத்தில் விட்டு விடுகிறார்கள். இதெல்லாம் கோயில்களின் பெயரால் மடங்கள் பெயரால் நடக்கும் திருக்கூத்துகள். ஆசிரியர் ஜெயகாந்தனுக்குத் தெரியாததல்ல. 'பாலி ஆஸ்தி கரீகளுக்குத்தான் 'ஜெயஜெய சங்கரா' நல்ல ஆயுதமாக அமையும்.

இன்றைய இந்தியாவின் தேவை; தமிழகத்தின் தேவை— 'ஜெயஜெய சங்கரா' அல்ல; 'ஜெயஜெய பாட்டாளி'

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் நன்றி 'ஜனசக்தி'

வந்தனை செய்வோம் வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்றார் பாரதி!

ஆவடி தொழிற்சாலையில் டாங்கிகளை உற்பத்தி செய்து குவிக்கும் தொழிலாளி, கல்பாக்கம் அணுசக்தித் தொழிற்சாலையில் பணியாற்றும் தொழிலாளி, பழவேற்காட்டில் ஆர்ய பட்டாவைப் பறக்கவிட்ட நவீன இந்தியத் தொழிலாளி ஆகியோரின் படைப்பாற்றலையும் செயல் திறனையும் பாராட்டி, அவன் வாழ்வதற்கும் அவனின் உத்வேகத்தை வளர்ப்பதற்கும் ஜெயகாந்தனின் எழுத்தாற்றல் பயன்படுவதற்கு மாறாக— அழிந்துவரும் அக்கிரகாரத்தின் பிள்ளையார் கோவில் பூசாரிகளை கதாநாயகராக சிருஷ்டித்து வரும் ஜெயகாந்தனுக்காக மனவேதனைப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை! ✧

ஆர். நல்லக்கண்ணு

கடிதம்

என் யாழ்ப்பாண பயணத்தின் பொழுது நான் சந்தித்தவர்களில் என்னால் மறக்க முடியாதவர்கள் இருவர். அவர்களில் ஒருவர், 'மல்லிகை'யின் நிரந்தர ஊழியன் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்கள். முதன் முதலில் அன்றுதான் அவரைச் சந்தித்தேன். ஆனால், பல நாள் பழகிவிட்ட உணர்வோடு பழகும் அவரின் இந்தப் பண்பு என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

இன்னொருவர் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன். மெலிந்த உருவம் குழி விழுந்த கன்னங்கள். என் மனத்திரையில் நான் போட்டுவைத்த உருவத்திற்கு நேர் எதிராகக் காட்சி தந்தார் இரசிகமணி. அவரருகே அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருவிடம் உபதேசம் கேட்கும் சிஷ்யனின் மனோநிலை எனக்கு. ஒரு தட்டில் பூவை வைத்து என் கவிதைத் தொகுதியையும் வைத்து நீட்டினேன். உடனே, அவர் தட்டை வாங்கி தமது கையை எனது தலையில் வைத்து ஆசீர்வதித்தார்.

இவ்வளவு சிறப்பான மனிதராகத் திகழும் இரசிகமணி இன்று நடமாட முடியாவிடினும் என்போன்ற இளைய தலைமுறையினரின் நெஞ்சங்களிலும் என்றுமே இலக்கிய உலகிலும் அவர் ஒரு நடமாடும் பல்கலைக்கழகமே!

ஏ. கே. ரஷாட்

சமாதானமும்
ஆசியாவும்
அக்டோபர் புரட்சி;

ஐ. பெந்தோபாயேவ்

ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமரிக்க மக்களது தலைவியில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான திருப்பமானது, நமது காலத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். இதனை மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியே தொடக்கி வைத்தது. இன்று இப்புரட்சி நடைபெற்று 59 வருடங்களாகின்றன. மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியானது உண்மையிலேயே வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாகும். அது ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் ஆசியாவின் லட்சோப லட்சம் ஆண்களும் பெண்களும் உட்பட ஏராளமான அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களை சம்பந்தப்படுத்தியது. அவர்களது அரசியல் எழுச்சியை மேம்படுத்தியது. 1919-ல் சீனாவில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளும் 1919-ன் கொரிய மக்களது கலகமும் மங்கோலியாவின் புரட்சியும் துருக்கி, ஈரான், இந்தோனேஷியா மற்றும் தாடுகளின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கமும், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த ஆசிய மக்களது தேசிய விமோசனப் போராட்டமானது உலகப் புரட்சிகரப் போக்கில் ஒரு பிரதான காரணியாக

மாறுவதைத் தெளிவாகக் காட்டின.

ரஷ்யாவிலேயே அக்டோபர் புரட்சி ஏற்பட்டது என்ற காரணம் கூட, ஆசியா உட்பட காலனி உலகம் முழுவதற்குமே அளப்பரிய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில் ரஷ்யா, அடிமை முறையும் நிலப் பிரபுத்துவமுமிக்க கிராமப்புறங்களை மிகுதியாகக் கொண்ட நாடாக இருந்தது; எல்லைப்புறப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த ஏராளமான தேசிய இனங்கள் அடிமைகளாகவிருந்தன; பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் நிலமில்லாதிருந்தனர். தொழிலாளர்கள், ரஷ்ய பூர்ஷுவாக்களினதும் ஆந்நிய முதலாளிகளினதும் இரட்டை அடக்கு முறையின் கீழ் அல்ல வுற்றனர். ரஷ்யாவில் ஏற்பட்ட அக்டோபர் புரட்சியின் விளைவாக, காலனி அடிமைக்குள்ளிருந்த நாடுகளது விமோசன இயக்கங்கள் முகம் கொடுத்த பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முடிந்தது. இந்த இயக்கம் மேலும் வளர்வதற்கான வல்லமை மிக்க தூண்டுதலை

அளித்தது. 1919 நவம்பர் 21 ம் திகதி ஆசிய மக்களுக்கு அக் டோபர் புரட்சியின் வெற்றியி னது சிறப்பை வர்ணித்துக் கூறு கையில் வி. ஐ. வெலின் பின் வருமாறு தெரிவித்தார்: 'ரஷ்யா பல சூழ்நிலைகளைக் கொண்டிருக் கிறது. அவற்றுள் ரஷ்யாவின் பின் தங்கிய நிலையையும் அதன் பரந்த பூமியையும் குறிப்பிட லாம்; அதன் எல்லைகள் ஐரோப் பாவிலிருந்து ஆசியாவரை விரிந் துள்ளன. எனவே நாம் முழுத் தாக்குதலையும் தாங்க வேண்டி யவர்களாயுள்ளோம். அ தே நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்துக் கெதிரான உலகப் போராட்டத்தில் நாம் வழிகாட்டிகளாக வாயிருக்கிறோம்'

அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றி, சோவியத் ராஜ்யம் ஸ்தாபிதமானது. இவை இரண் டும் சர்வதேச உறவுகளில் அளப் பரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின, ராஜ்யங்களுக்கிடையில் புதிய வகையான தொடர்புகள் ஏற் பட்டன: இது, குறிப்பாக ஆப்கானிஸ்தான், சிரான், துருக்கி போன்ற ஆசிய நாடு களுடன் சோவியத் நாடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளின் வழியே உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

1922-ல் சோவியத் சோஷ லிஸ்ட் குடியரசுகளது ஒன்றியம் உருவானதானது ஆசியாவின் தலைநிலையில் மாபெரும் முக் கியத்துவமிக்க நிகழ்வாகும். உலகில் முதன் முறையாக ஒரு பல்தேசிய இன ராஜ்யம் உரு வானது; அது தனது தேசிய இனங்கள் சகலவற்றும் முழுமை யான சமத்துவத்தை உத்தர வா தப்படுத்தியது: மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவது இல்லா தொழித்தது. ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த போராட்டத் தில் வல்லமைமிக்கதொரு அரசு கவும், அடிமைப்படுத்தப்

பட்ட மக்களது நண்பனாகவும் பாதுகாவலனாகவும் அது மாறியது;

2-வது உலக யுத்தத்தில் ஜெர்மன் பாஸிஸமும் ஜப்பா னிய ராணுவ சந்தமும் தோற் கடிக்கப் பட்ட பின்னர் சோவி யத் யூனியனுக்கும் ஆசிய நாடு களுக்குமிடையே நிலவிய உறவு களில் முற்றிலும் புதியதொரு கட்டம் ஆரம்பமானது. இந்தக் கட்டம், ஏகாதிபத்திய விரோ தப் போராட்டத்தில் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத் துவதையும் பல ஆசிய நாடுகளில் சமாதானத்தை உயர்த் திப் பிடிப்பதையும் சுதந்திர பூர்வமான தேசிய பொருளா தாரத்திற்கான தளத்தை அமைப்பதையும் நோக்கிய போக்கினால் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

சோஷலிஸ நாடுகளது சமா ஜம் உருவானதானது, உலக அரங்கில் வர்க்க சக்திகளின் சமநிலையில் முற்போக்கான மாற்றம் ஏற்பட்டது. உலக காலனி அமைப்பின் வீழ்ச்சி தீவிரமாகியது; புதிய சுதந்திர நாடுகளது உதயம் ஆரம்ப மானது.

மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியைக் கண்ட பூமி, வர லுற்றின் சகல கட்டங்களிலும் தலை, சுதந்திரம், சமாதா னம் இவற்றுக்காகப் போரா டும் மக்களது உண்மையான நண்பனாகத் திகழ்ந்தது, இன்ன மும் திகழ்ந்து வருகிறது என் பதைக் காலம் நம்பிக்கையுடன் காட்டுகிறது.

*தமது சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் மக்களை எமது கட்சி ஆதரிக்கிறது, மேலும் தொடர்ந்து ஆதரிக்கும், அவ்

வாறு செய்யும் போது சோவி யத் யூனியன் அணுகுலங்கள் எதையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை, சலுகைகளுக்காக வேட்டையா டுவதில்லை, அரசியல் ஆதிக்கத்தை நாடுவதில்லை, ராணுவ தளங்களைக் கோருவதில்லை' இவ் வாறு சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டிப் பொதுச் செயலாளர் வியோ னிட் பிரெஷ்நேவ் கட்சியின் 25-வது தேசிய மகாநாட்டில் தெரிவித்தார்;

இவரது வார்த்தைகள் 'சமாதானம், சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்காக மக்களது சுதந்திரத்துக்கும் சுயாதீனத்துக்குமாக மேலும் போராடுவதற்காக சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 25-வது காங்கிரஸ் முன் வைத்த வேலைத் திட்டத்திற்குத் தெளிவான உத்தரவா தத்தை அளிக்கிறது. சோவி யத் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் வளமார் அனுபவங்களைக் கொண்டுள்ள இந்த தஸ்தா வேஜு சர்வதேச உறவுகளின் துறையில் முடிவமைதி, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றில் ஈட்டப் பட்ட வெற்றிகளை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் துல்லியமான பணிகளை முன்வைத் துள்ளது. இத் தஸ்தாவேஜுவைத் தொடர்ந்து ஐ. நா. பொதுச் சபையின் 31-வது கூட்டத் தொடரில் பல பிரதான முன் முயற்சிகளை சோவியத் யூனியன் முன்வைத்தது. இது 'சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளைப் புனர் நிர்மாணப்படுத்துவது' என்ற சோவியத் அரசாங்கத்தின் அறிக்கையையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்த அறிக்கை வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் உள்ள செயற்கையான

தடைகள் அனைத்தையும் வேறு பாடுகளையும் அகற்றவும், நாடு களுக்கிடையிலான பொருளாதார உறவுகளில் அசமத்துவம், அதிகார ஆணை, சுரண்டல் ஆகியவற்றின் சகல வெளிப்பாடுகளையும் அழித்தொழிக்கவான பணிகளை வகுத்தளித்துள்ளது. எந்தவொரு நாட்டையும் தவிர்க்காது சகல நாடுகளின் நலன்களுக்கும் உகந்ததான சமத்துவத்திற்கும் பரஸ்பர அணுகுலத்திற்குமான அக்டோபர் புரட்சியின் நாடுதொடர்ந் தும் உழைக்கும் என்பதற்கு இது ஒன்றே போதுமானது.

சோவியத் வெளிநாட்டுக் கொள்கைப் பாதையின் மாற்ற வியலாத தன்மையும் இந்த விவகாரங்களுக்குச் சான்றாக விருக்கிறது. ஆயுதப் பரிகரணம், அணுவாயுதங்களைத் தடை செய்வது, ஐரோப்பாவில் அண்டையல் நல்லுறவுகள், ஆசியாவில் கூட்டுப்பந்தோபஸ்து ஆகியவற்றிற்கான இதன் போராட்டம், இதர சகல மக்களின் மீது சோஷலிஸ்ட் சமா ஜம் கொண்டுள்ள மிக நெருங்கிய அக்கறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் பின்னர் ஆரம்பமாகிய உலகைப் புனர்மைப்பதற்கான போராட்டமானது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இதில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டுள்ள லட்சோப லட்சம் மக்கள் தேசிய விமோசனத்துக் காக இன்னமும் போராடி வருகிறார்கள். இது விடுதலைக் கும் முன்னேற்றத்துக்குமான கருத்துக்களின் இறுதி வெற்றியை அருகே கொண்டு வருகிறது. ★

நாட்டுக் கூத்துப்
போட்டி

சி. மௌனகுரு

செப்டம்பர் 20 ஆம் 21 ஆம் 22 ஆம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாண ரஸிக ரஞ்சன சபாவில், யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பிரதேச கலாமன்றம் நாட்டுக் கூத்துப் போட்டி ஒன்றினை நடத்தியது.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலுமிருந்து பல நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர்களும் அண்ணாவிமார்களும் இப் போட்டியிலே உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டார்கள். அருச்சுனன் தவநிலை, கண்டியரசன், ஜெனோவா, சாம்ராட் அசோகன், சடாசுரன் வதை, சங்கிலியன், வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன், அரிச்சந்திரன். மயானகாண்டம், இளவரசன் பாலகுமாரன் ஆகிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தின் பெயர் பெற்ற அண்ணாவிமார்கள் இக் கூத்துப் போட்டியில் பங்கு கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். மக்களும் வெகு உற்சாகத்துடன் இக் கூத்துக்களைப் பார்வையிட்டனர்.

இக் கூத்துப் போட்டியினை அவதானித்தபோது இரண்டு வகையான கூத்து வகைகள் இப் போட்டியில் இடம் பெற்றமையைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. ஒன்று ஆட்டமும் பாட்டும் கலந்த ஆட்டக் கூத்து; மற்றது பாட்டு மாதிரிமுள்ள பாட்டுக் கூத்து. சடாசுரன் வதை, அருச்சுனன் தவநிலை என்பன ஆட்டக் கூத்துக்களாகும். ஏனையவை பாட்டுக் கூத்துக்களாயிருந்தன. ஆட்டக் கூத்துக் காரர்களில் சடாசுரன் வதையை ஆடியவர்கள் பிரமாதமாக ஆடினார்கள். சடாசுரன், வீமன் இருவருக்குமிடையில் நடந்த சண்டை ஆட்டத்தின் சிகரத்தை எட்டியது. ஆனால், ஆட்டமும் முரத்தில் அவர்கள் பாடிய பாட்டுகள் எதுவும் ரசிகர்கள் காணவில்லை.

பாட்டுக் கூத்தில் சங்கிலியன் நாடகம் கச்சிதமாக அமைந்திருந்தது. புகழ் பெற்ற யாழ்ப்பாண நடிகர் பலர் இதில் நடித்தனர். இவ் ஆட்டக் கூத்துக்களையும் பாட்டுக் கூத்துக்களை

யும் பார்க்கும்போது ஒருண்மை புலனாயிற்று. அதாவது மகாபாரதக் கதைகளைத் தழுவின கூத்துகள் ஆட்டக் கூத்துகளாகவும் ஏனைய நவீன அந்நிய கதைகளைத் தழுவின கூத்துகள் பாட்டுக் கூத்துக்களாகவும் இருந்தமையே அவ்வுண்மையாகும். இதனைப் பார்க்கும்போது ஆட்டக் கூத்துக்களே ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்திருக்கவேண்டுமென்றும், பின்பு மெல்ல மெல்ல பாட்டுக் கூத்துகள் தேன்ற ஆட்டப்பண்பை யாழ்ப்பாணக் கூத்து இழந்திருக்கவேண்டும் என்று எண்ணத்தோன்றியது.

நாடகப் போட்டி முடிய ஆட்டக் கூத்துக்காரர் தமது கூத்தே உண்மையான கூத்து என்றும் காலிலே சதங்கை கட்டாமல் என்ன கூத்து என்றும் கேட்டு தமது கூத்தே கூத்து எனக் கூறினர். பாட்டுக் கூத்துக்காரர் தமது கூத்தே நாகரீகமான மரபுக் கூத்து என்றனர்.

இவர்களிருவரும் தமக்குள் என்ன கூறிக் கொண்டாலும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு என ஒரு கூத்து மரபு உண்டென்றும், அது இரு கிளைப்பட்ட வளர்ச்சியை உடையது என்பதும் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். போட்டியில் பங்கு பற்றியவர்களில் அனேகமானோரின் பாடல்கள் சபையோருக்கு விளங்கவேயில்லை. ஆர்மோனியமும், கடமும், மிருதங்கமும் அளவுக்கு அதிகமாக ஒலித்து பாடல்களின் குரலை விழுங்கிவிட்டது.

சில நாடகங்களில் நடிகர் ஆர்மோனியத்தை மிஞ்சிப் பாடப்போய், குளறி தொண்டையும் அடைத்தது. இனிமேலாவது நடிகர்கள் வாத்திய ஓசைகளைவிடக் குரலுக்கும், சொற்களுக்கும் அதிக அழுத்தம்

கொடுத்துக் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

அடுத்து உடை அலங்காரங்களிலும் நமது கூத்துக்காரர் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டும். கட்டபொம்மனின் தளபதி இன்றைய ராணுவ உடுப்பு அணிந்து வருவதும், அரசகுமாரி கைக்கடிகாரம் அணிந்து வருவதும், காலமுரணாகும்; இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

முக்கியமாகச் சினிமாப் பாணி நடிப்பு நாட்டுக் கூத்திலிருந்து விரட்டப்பட வேண்டும்; சினிமாவைப் பின்பற்றி காதல் காட்சிகள் செய்வதும், வீரப் பேச்சுகள் பேசுவதும் நாட்டுக் கூத்தினைச் சீரழித்து விடும்.

என்னோடு கூட நாடகக் கூத்தினைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு நண்பர் 'ஏன் இந்தப் பழைய கதைகளையே போடுகிறார்கள்? இந்தக் காலப் பிரச்சனைகளைக் கூத்துக்களாக்க முடியாதா? என்றார். இந்தக் கேள்வியை நமது கூத்துக்காரர்கள் தமக்குள் பலதடவை கேட்டுக் கொள்வது அவசியம். சங்காரம், கந்தன் கருணை போன்ற மரபுவழிக் கூத்துகள் சமகாலப் பிரச்சனையை மையமாக்கி மக்கள் மத்தியில் வெற்றிபெற்ற கூத்துகளாகும்.

மக்கள் பிரச்சினையை மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்த மக்களின் கலை வடிவமான கூத்தினை நமது கூத்துக் கலைஞர்கள் வடிவாகப் பயன்படுத்தலாம்; நமது கூத்துக் கலைஞர்கள் இதில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பல குறைகளை ரூப்பிணம் உற்சாகமாகப் போட்டியில் கலந்து கொண்டமைக்காகக் கலைஞர்களும், இதை நடத்திய பிரதேச கலாமன்றத்தினரும் நமது பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

★

முனைகள்

சாந்தன்

அம்மன் கோவில் குளத்துக்குள்ளிருந்த ஐந்துதலை நாகம், பள்ளிக்கூட விளையாட்டிடத்தடிக்கொய்யாப் பற்றைக்குள்ளிருந்த 'முள்ளுப் பண்டி'— இவைகளெல்லாம் இப்போது எங்கே போயினவோ, தெரியவில்லை. இவைகளுடன், செல்லர் வளவுப் 'பாண் கிணற்' றடி நெல்லி மரத்தில் ஒரு முனியும் அந்த நாட்களில் இருந்தது. இந்தப் பாண்கிணற்று முனியிலும் பார்க்க, அதற்குள்ளிருந்த பாம்புகள்தான் எங்களை அதிகம் பயமுறுத்தியிருந்தன. பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளை வாத்தியார், கோவிலுக்கும் விளையாட்டு இடத்துக்கும் என்று தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு போகிற நேரங்களைத் தவிர்த்து, மற்ற நேரங்களில்— அதிலும், முக்கியமாக மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பிறகு—மேலே சொன்ன இந்தப் பயங்கரங்களெல்லாம் உலாவ வெளிக்கிட்டுவிடுமென்

றும்; சின்னப் பிள்ளைகளைத்தான் அவை தேடித் திரியுமென்றும்; அநேகமாக எங்களெல்லோருக்குமே வீடுகளில் சொல்லியிருந்தார்கள்; பள்ளிக்கூடம், மத்தியானம் ஒரு மணிக்குத்தான் அப்போது விடுவது வழக்கம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கையில், இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் ஏன் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பிற்பட்ட நேரத்தைத் தமது வாலாய வேளையாகக் கொண்டிருந்தன என்று இப்போது புரிகிறது. என்றாலும், மூன்றாம் வகுப்புத் தாண்டிய கையிலிருந்தே இந்தப் புரிதல் மெல்ல மெல்ல ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

எப்படியிருந்தாலும் பெரிய விக்கினி, இரண்டு 'விக்கினி'கள் எங்களோடு ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்தார்கள்: 'பெரிய விக்கினி' என்ற விக்கினராசாவும், 'சின்ன விக்கினி' என்ற விக்கினேசுவரனும், துணிச்சல்காரர்தான். மூன்றாம் வகுப்பில் படித்தபோதே, ஒரு நாள், அந்தப் பாண்கிணற்றுக்குள் நீர்மட்டத்தில், சுவர்க்கரையோடு நீந்திக் கொண்டு கிடந்த பெரிய பாம்பொன்றை, நிலத்தில் நின்றே குறிதவறாமல் கல்லால் எறிந்து கொள்ளுன். அதிலிருந்து எங்களுக்குள் அவனை ஒரு விண்ணாக நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டோம்.

எங்கள் பள்ளிக்கூடத்துப் பெயர், கல்விக் கந்தோரிலும், முன் சுவரில் வாசலுக்கு மேலும், 'பாரதி வித்தியாசாலை' ஆனால், அந்தப் பெயரை ஊருக்குள் யாராவது சொல்லி, நான் கேட்டதில்லை.

'தம்பி எங்கை படிக்கிறாய்?' என்றால்,

'பொன்னையா பள்ளிக்குடத்திலே...' என்றுதான் மறுமொழி

வரும். பொன்னையர்தான் பாரதி வித்தியாசாலையை நிறுவியவர்; எப்போதோ செத்துப் போய் விட்டவர். எங்களுக்காரர்கள் நன்றி மறவாதவர்களாய் இருந்தார்கள்.

2

இராசலிங்கம் வாத்தியார் சிரித்ததை, அவரிடம் படித்த ஐந்து வருட காலத்திலும், ஒரே யொரு முறைதான் பார்த்ததாக ஞாபகமிருக்கிறது. இதைச் சாதித்தவன் கனகநாதன்.

இராசலிங்கம் வாத்தியார், நாலாம் வகுப்பில் எங்களுக்கு இங்லீஷ் எடுத்தார். ஸ்பெல்விங் முடிந்து, புத்தகங்கள் வாசிக்கிற கட்டம்: வாத்தியார், எங்களின் உச்சரிப்பில் அதிக அக்கறை காட்டினார். ஒருநாள் சொல்லித் தந்த மூன்று வசனங்கள்

I am a boy
You are a girl
This is my book

—இதை ஒவ்வொருவராக எழுந்து சொல்ல வேண்டும். 'கலவன்' பாடசாலையிற் கலவன் வகுப்பு ஆதலால், ஆட்களுக்கேற்றபடி, Boyயும் Girl லும் முதலிரு வசனங்களிலும் இடம் மாறும். கனகநாதனின் முறை வந்தபோது, அவன் இவ்வசனங்களை, லீலாவதியைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டியிருந்தது. கனகநாதன் வண்டுறுட்டி போலக் கட்டைக் கறுத்தப் பெடியன். லீலாவதி நெடுத்த பெரிய பெட்டை. அவன், பயப்படாமல் எழுந்து நின்று உசாராகச் சொன்னான்.

'I am a boy;
you are my girl...'

—இதற்கு மேல் அவனைச் சொல்லவில்லை. வாத்தியார்: 'போதும், போதும்...! இரடா

மடையா!' என்றவர்: விழுந்து விழுந்து சிரிக்கத் தொடங்கினார். ஒரு சின்னப் பிழை விட்டால் கூட, கையிலுள்ள கொய்யாத்தடியால் வெளுத்து வாங்குகிற இராசலிங்க வாத்தியார் சிரிப்பதைக் கண்ட மகிழ்ச்சியிலேயே அன்று, எங்களிற் பலர், பகிடி என்னவென்று விளங்காவிட்டாலும்கூட, சேர்ந்து சிரித்தோம் என்று நினைக்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடத்தில், இராசலிங்க வாத்தியார் இரண்டாவது பெரியவர். முதல் வாத்தியாருக்கு அடுத்தவராக இருந்தார்.

3

என்றுலங்கூட, இராசலிங்க வாத்தியாரின் அடிக்கொடுமை தாங்காமல் நாங்களெல்லோரும் ஒருநாள் கூடி ஆலோசிக்க நேர்ந்தது. 'சிங்கமும் முயலும்' கதையில், காட்டு மிருகங்கள் கூடி ஆலோசித்தது போல. ஆனால், நாங்கள் 'பெட்டைய'ளைச் சேர்க்கவில்லை. அவளவைய நம்பவும் முடியாது; அதோடு இராசலிங்க வாத்தியார் பெட்டையளுக்குக் கை நீட்டுவதுமில்லை.

பெரிய விக்கினிதான் ஒரு யோசனைசொன்னான்: 'உவருக்கு ஒரு நல்ல வேலை செய்யலாம்...'

'சொல்லன்ரா?'

'கிட்ட வாங்கோ.....'

தலைகளை நீட்டினோம்;

'என்ன?'

'ஒரு செய்வினை செய்யலாம்'

'செய்வினையோ?!...'

எங்களுக்குப் பயம் முளைத்தது:

'வெருளாதையுங்கோடா'

என்ற பெரிய விக்கினி, எல்லாம் விளக்கமாகச் சொன்னான்:

வாத்தியாருடைய காலடி மணலைக் கவனமாக அள்ளுவது

தான் முக்கியமான வேலை, அதை அள்ளி மண் சட்டியொன்றில் போட்டு வறுத்து, அந்த மணலைப் பாண்கிணறென்றில் கொட்டிவிட வேண்டும், அவ்வளவு தான்! அடுத்த நாள் ஆள் பள்ளிக்கு வர ஏலாது! கால் இரண்டு பாதமும் தோல் வெடிச்சுப் புண்ணாய்ப் போகும்!

மணலை இரகசியமாக வறுத்துக்கொண்டு வருவது தன்னால் முடியுமென்று பெரிய விக்கினி சொன்னான், பாண்கிணறு தேடத் தேவையில்லை; அது எங்களருகிலேயே இருக்கிறது. தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியது:

எங்களுடைய வகுப்பு அப்போது நாலு. 'பள்ளி கூட்டுற' முறைநாள், செவ்வாய்க்கிழமை. பெட்டையள் தும்புக் கட்டோடு வகுப்புகளெல்லாம் கூட்டுவாணவை. பெடியள், விளக்குமாறுங் கடகமுமாய் முற்றம், பக்கம், கோடி எல்லாங் கூட்டுவோம். பெரிய விக்கினியின் திட்டத்தின் பிறகு, அடுத்த செவ்வாய்க்குக் காத்திருந்தோம்:

வழமைக்கு மாறாக, முற்றத்திலிருந்து கோடிவரை போகாமல், கோடி, பக்கமெல்லாம் முடித்துவிட்டு, பிறகு வாசலடிக்கு வந்தோம். இராசலிங்க வாத்தியார் வருகிற நேரத்திற்குக் கொஞ்சம் முன்னால் முற்றம் கூட்டப்பட வேண்டும். பெரியவிக்கினி, ஒரு பெரிய கடதாசித் துண்டைத் தன் கழுசான் பொக்கற்றுக்குள் ஆயத்தமாய் வைத்திருந்தான்:

நாங்கள் கூட்டிக் குவிக்கவும் வாத்தியார் பள்ளிக் கேற்றடியில் சைக்கிளால் இறங்கவும் சரியாயிருந்தது. பின்னி நெளிந்திருந்த சைக்கிள் சில்லு அடையாளத்தினருகில் செருப்புப் போடாத வாத்தியாரின் காலடிகள் பளிச்சென்று பதிந்திருந்

தன. பெரிய விக்கினி, ஒன்றுக்கு இரண்டு பாதமாக அள்ளிக் கொண்டான். அள்ளின அடையாளந் தெரியாமல் இருக்க, தேவராயன் விளக்குமாற்றை அதன்மேல் போட்டு இழுத்த படி போனான்.

மத்தியானம் பள்ளி விட்டதும் எல்லாப் பெடி பெட்டையளங் கலையுமட்டும் பேய்க் காட்டிவிட்டு, பெரிய விக்கினி மண்சரை வைத்திருந்த இடத்திற்கு மெல்லப் போனோம்.

'போச்சடா!' என்று பெரிய விக்கினி கத்தினான்.

மதில் ஓட்டைக்குள் மறைவாய் அவன் ஒளித்து வைத்திருந்த சரையில், கடதாசி மட்டும் கிழிந்து ஓட்டையாகிக் கீழே கிடந்தது.

'சனியன் காகம்!.....'

'முதேசி!.....'

வயிற்றெரிச்சலுடன் மீண்டும் அடுத்த செவ்வாயை எதிர் பார்க்கலானோம்:

4

முதல் வாத்தியாருடைய அறை எப்போதும் பூட்டித்தானிருக்கும். அவர் அந்த அறைக்குள்ளிருப்பது வழக்கமில்லை. மண்டபத்து நடுவில் மேசையைப் போட்டுவிட்டு, எல்லா வகுப்புகளும், அல்லது எல்லா வகுப்புகளுக்கும் கண்ணிற் படுகிறமாதிரி இருந்து கொள்வார். அறைக்குள், ஒரு அலுமாரி, கால் உடைந்த பெரிய மேசை ஒன்று ஒன்றின் மேலொன்றாய்க் கொஞ்ச வாங்குகள் இப்படிச் சில சாமான்களிருந்தன. மேசையின்மேல் ஒரு பெரிய சரஸ்வதி படமும், இலேசாக மங்கிப் போன ஒரு பூகோள உருண்டையும், அலுமாரியின் மேல், தேசப்

படமொன்றும், உலகப் படமொன்றும் சுருட்டப்பட்டுக் கிடக்கும். இவைதவிர, இன்னொரு கிழிந்துபோன இலங்கைப் படம், சுவரில் தொங்கிக் கொண்டு கிடந்தது. அலுமாரிக் குள், சோக்கட்டிப் பெட்டிகள் டாப்பு இப்படி.....

இவ்வளவற்றையும் பார்க்கிற சந்தர்ப்பம், அந்த அறையைத் துப்புரவு செய்யச் சொல்லி எங்களிற் கொஞ்சப் பேரை முதல் வாத்தியார் பிடித்து விட்டபோது கிடைத்தது.

பின்பக்கம் போனால், கக்கூஸ். ஒரு பக்கம் பெடியள், மற்றப்பக்கம் பெட்டையள். பள்ளிக்கூடத்தின் பாதி தாண்டமுதலே, தன் இருப்பை உணர்த்திக் கொள்ள சக்தி வாய்ந்த கக்கூஸ் அது.

அதற்கு முன்னால், பெரிய பெரிய இலைகளை விரித்தபடி பரந்து நிற்கும் ஈரப்பலா மரம். ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் பள்ளிக்குப் போய், புத்தகங்களை வாங்கில் வைத்த கையோடு, முதல் காரியமாய் இந்த ஈரப்பலாவடிக்கு ஓடி வந்து, விழுந்து கிடக்கிற பழுத்த இலைகளைப் பொறுக்கிக் காம் பை முறிப்போம்; பென்சில் எழுத்தை 'அழிரப்பர்' அழிப்பது போல, இந்த இலைக்காம்பு சிலேற்றை அழிக்கப் பெரிதும் உதவியாயிருந்ததை, யாரோ ஒரு முன்னோன் எங்களுக்காகக் கண்டு பிடித்து வைத்திருந்தான்.

ஈரப்பலாவிடை இல்லாத நாட்களில், கிணற்றடிப் பள்ளத்து இடுக்கில் சணைத்துக் கொழுத்திருந்த, 'தண்ணிப் புல்லு' எங்களுக்குப் பயன்பட்டது. இவ்விரண்டும் இருந்துங் கூட, கன பெடியன்களின் சிலேற் எச்சில் மணத்தது:

5

இந்த இலைக்காம்பு பொறுக்குகிற சண்டையால், மூன்றாம் வகுப்புக் கடைசித் தவணையில் ஒருநாள், நாள் இராசலிங்க வாத்தியாரிடம் அடிவாங்கினேன்.

எங்கள் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்குப் போவதென்றால் ஸ்டேட்டுக்குப் போகத் தேவையில்லை; ஒழுங்கையாலேயே போய்விடலாம். மழைகாலங்களில் வெள்ளம் ஓடி, வாரடிக்கிற வெள்ளை மணல் ஒழுங்கை. வளவுகளும், வடலிலும், பனங்காணிகளும், பற்றைகளும் மாறி மாறி வரும். பற்றைகளுக்கூள், ஒன்றில் காண்டை நிற்கும், அல்லது கொய்யா நிற்கும், அல்லது இரண்டுமே நிற்கும். உள்ளே நுழைந்தால், தின்னுவதற்கு எப்போதும் ஏதாவது தரக்கடிய பற்றைகள், கொய்யாய் பழமோ காண்டைப் பழமோ இல்லாவிட்டால், கொய்யாக்குருத்து அல்லது காண்டைக்காய் இருக்கும். காண்டை நித்திய கல்யாணி; காய் இல்லாத காலமே கிடையாது:

இந்தக் கொய்யாவுக்கும், காண்டைக்கும் அப்பால், தேவராயன் இன்னொரு சாமானை எங்களுக்குக் காட்டித் தந்தான்; பாக்குவெட்டிச் செடியின் குருத்தைப் பனங்குருத்தோடு சேர்த்துச் சப்பினால், வெற்றிலை மாதிரி வாய் சிவக்குமாம்; இந்த ஆசையில் பாக்குவெட்டிக்குருத்து நுள்ளப்போன கனக நாதனுக்கு ஒருநாள் பிசங்கான் ஒரு வெட்டிப் பெருகிய இரத்தம், இன்னமும் நினைவில் சிவப்பாயிருக்கிறது.

கனகநாதன் ஏழெட்டு நாள் பள்ளிக்குக் கள்ளம் போட்டது

பற்றிய விசாரணை, தேவராயன் இராசலிங்க வாத்தியாரிடம் பிரப்பம்பழம் தின்றதில் முடிவடைந்தது.

6

காலையில் ஒருகும்பல் சேரும்: என்னோடும் எனக்குக் கீழும் படிக்கிற அயலட்டைக் குஞ்சு குருமனெல்லாம் ஒன்றாகப் போவோம்: இந்தப் பட்டாளத்திற்கு நான் பல நாட்கள் தலைவனாயிருந்திருக்கிறேன். நான், கனகநாதன், அவன் தம்பி தருமநாதன், தேவராயன், சிவலிங்கம், ராசேசுவரி, செல்வராணி இப்படி.....

போகப் போகப் பட்டாளம் பெருகும். படலைக்குப் படலை கூப்பிடுவதும் உண்டு.

இந்தத் தினசரிப் பயணத்தில் முக்கிய இடம் வகித்தது, கதிரவேலர் வீட்டு நாய். சரியான கடியன். ஒவ்வொரு நாளும் எங்களைத் துரத்தி அதற்கு அலுப்பதில்லை. துரத்துவதென்றால், வேலிக்கு அந்தப் பக்கந்தான். கதிரவேலர் நல்ல மனுசன்: புத்திக்காரனும். பெடியன் பள்ளிக்குப் போகிற நேரத்தில் தன்னுடைய வீமன் சொறி தேய்க்கும் என்று உணர்ந்தவர். நாயை உள்ளே விட்டு, படலையைப் பூட்டித்தான் வைப்பார். வேலியின் கீழ் வரிச்சு நல்ல பதிவு. பொட்டுகளுமில்லை. எனவே, நாய்ப்பிள்ளை வெளியே வரமுடியாமல், நாங்கள் ஒழுங்கையால் நடக்கும்போதுதான் வளவுக்குள் குறைத்தபடி வேலி நீளம் ஓடிவரும். 'எப்பிடியெண்டாலும், வெளியாலை வந்து தண்டா.....?' என்ற பயம் எங்களுக்கு நித்திய கண்டமா யிருந்தது.

நாய்க்குப் பயந்து நாட்கள் பேச்சை நிறுத்தி நடந்தாலும், எங்களோடு வருகிற பெட்டைகளின் 'தையல் பெட்டிகள்', 'கிலுக்குக் கிலுக்' என்று கிலுங்கி எங்கள் வரவை நாய்க்கு அறிவிக்கும். இந்தத் தையல் பெட்டி இல்லாத பெட்டையை நான் அப்போது கண்டதில்லை. ஒவ்வொருத்தியும் மூடி நெளிந்த, கிறுக்குப்பட்ட ரொஃபிப் பெட்டி ஒன்று வைத்திருப்பார். அது இல்லாதவளிடம் வெறும் பவுடர் ரிண்ணுவது இருக்கும். இதற்குள், நூல்பந்து, அதில் குத்தப்பட்ட ஒன்றிரண்டு தையல் ஊசி, 'கிளிப்பர்' கள், ஆட்டுப் புழுக்கைப் பென்சில் துண்டுகள், அழிரப்பர், காப்புகள், பட்டை ஊசிகள், தடிதண்டுகள், காண்டைப் பழங்கள் என்று என்னென்னவோ போட்டு வைத்திருப்பார்கள்.

இவர்களுக்கு, தையல்பாடம் என்று தனியாக ஒரு பாடமிருந்தது. தையலம்மா ரீச்சர் ஒரு கதிரையிலிருந்து ஏதோ தைக்க, இதுகளும் சுத்தி நின்று குத்திப் பிடுங்குகிற வேளைகளில், நாங்கள், பெடியன் 'பன்ன வேலை' செய்வோம். தையலம்மாவுக்குப் பெயரே அதுதானே வென்று, கனகாலம் ஐமிச்சப்பட்டேன். ஆனால், பிறகு 'தையலக்கா' என்று இன்னொரு ரீச்சர், கொஞ்சம் வயது குறைவு, வந்ததும் என் ஐயந் தீர்ந்தது.

இரண்டு மூன்று வருடம் படித்த பன்னவேலையில், உருப் படியாக ஒரு பெட்டி கூட நான் இழைக்கவில்லை. 'மூலை திருப்புகிற' வேலை, எனக்குப் பிடிபடாமலே இருந்தது. இந்தச் சிக்கல் பெரிய விக்கினிக்கும் இருந்தது, எனக்குத் தெரியும். மூன்றாம் வகுப்புக் கடைசியில்: வகுப்பேற்றச் சோதனைக்கு பெரிய விக்கினி

மூலை திருப்ப முடியாமல், கனக பூசணி—எப்போதும் ஒரு பெரிய சாம்பல் பூசணிக்காயை நினைவுபடுத்துகிறவன்—கனகநாதனின் தமக்கை, எங்களுக்கு ஒரு வகுப்பு மேலே படித்தவள்—யிடம் இரகசியமாகக் கொடுத்து 'மூலை திருப்பிக்காட்ட'த் தெண்டித்த போது, அநியாயமாய் இராசலிங்க வாத்தியாரிடம் அகப்பட்டிருக்கொண்டான்: சவின் அடி விழுந்தது.

7

காலையில், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வகுப்புக்குச் சங்கீதம் முதற் பாடமாயிருக்கும். தன்னைச் சூழ எல்லோரையும் வட்டமாக நிற்க வைத்து விட்டு, ஐயர் வாத்தியார், 'சரிகம்பதநிச' சொல்லிக் கொடுப்பார். பிந்தி வருகிற வேளைகளில், பள்ளிக்குக் கால்கட்டை தள்ளியிருக்கிற மதவடியில் வரும்போது இந்தச் சங்கீதம் காதில் விழும். நேரம் பிந்தியதை ஞாபகப்படுத்தி, இராசலிங்கம் வாத்தியாரின் கொய்யாத்தடியை நினைவுக்குக் கொண்டு வருவதால், இந்த 'சரிகம்பதநிச' இன்றுங்கூட—சில வேளைகளில் எனக்கு ஒரு பயத்தையும் பதட்டத்தையும் தருகிறது.

கனகநாதன், இந்த விஷயத்தில் பல நாட்கள் இராசலிங்க வாத்தியாரின் வாடிக்கையாளனாக இருந்தான்.

தனது ஞானத்தை உணர்ந்தோ, அல்லது தன் சீடப்பிள்ளைகளின் ஞானத்தை அறிந்தோ, ஐயர் வாத்தியார், இந்த சங்கீத பாடத்தை, நல்ல காலமாக சரிகம்பதநிசவுக்கு மேலே போகவிடவில்லை. நான் கூட, இரண்டு வருஷம் அவரிடம் இந்தக் கலையைப் பயின்

றேன். பள்ளிக்கு நேரத்துக்குப் போன நாட்களில்.

'சரிகம்பதநிச'வில், 'நிச'வை இழுத்து இழுத்து 'நீ, சா...' வாக அழுத்தி அழுத்தி, வாத்தியாரைப் பார்த்தபடி வலு உற்சாகமாக நாங்கள் பாடுவோம்.

8

அணில், ஆடு, இலை, ஈ, ஊசி, எலி, ஏணி, ஒட்டகம், ஐயா, ஒலை, ஓளவை இதுகளுள்லாம் எப்படி இன்னமும் சிலையிலெழுத்தாக இருக்கின்றன?

அ. ஆ படிப்பித்த தையலம்மாவின் முகமும், படம் என்ற பெயரில் புத்தகத்தில் கறுப்புக் கறுப்பாக அச்சுமை அப்பிக்கிடந்த திட்டுக்களுங்கூட, இன்னமும் இந்த அணில். ஆட்டுடனும்; கொக்கு, சங்கு, பூச்சி, குஞ்சுடனும் நினைவுக்கு வருகின்றன. இதற்குப் பிறகு நெஞ்சில் முளைப்பது, 'கரடி காட்டு மிருகம்.....' தான். '.....கண்ணைத் தோண்டும், பொல்லாத மிருகம்' என்று கரடி புராணம் முடிக்கிற போது, இராசலிங்க வாத்தியார் திரும்பவும் நினைவுக்கு வருகிறார்.

'கந்தசாமி நல்ல சிறுவன்' என்று தொடங்கி, '.....' இன்னகளை, நீங்களும் கந்தசாமியைப் போல நல்ல பிள்ளைகளாயிருக்க வேண்டும்' என்று முடிக்கிற பாடத்தைப் படிப்பித்தவர் முதல் வாத்தியார். அவர் படிப்பிப்பதற்கென்றே எழுதப்பட்டது போல அமைந்திருந்த பாடம், அது. 'பிள்ளையன்....., பெடியன்...' என்று ஒவ்வொரு தரமும் எங்களை அழைக்கும் முதல் வாத்தியார், ஒருதடவை அப்படி அழைத்தது இன்னமும்: இந்தக் கந்தசாமியைப் போல்

நினைவில் நிற்கிறது. அந்த அழைப்புடன் கந்தசாமியும் முதல் வாத்தியாரும் மட்டுமில்லை; இராசலிங்க வாத்தியாரும் பெரிய விக்கினியுங்கூட நினைவுக்கு வருகிறார்கள். எல்லோருள்ளும், பெரிய விக்கினிதான், பெரிதாய் நினைவுக்கு வருகிறான்.

'பிள்ளையன்.....' என்று முதல் வாத்தியார் எங்கள் வகுப்புக்கு வந்து எங்களைக் கூப்பிட்டார். அது அவர் பாடவேளை அல்ல. ஒரு வியாழக் கிழமை. நாங்கள் மண் அள்ளிய செவ்வாயை அடுத்து வந்த வியாழன். முதலாம் பாடம் தேவாரம் முடிந்து, 'அரஹ மகாதேவா' சொல்லிவிட்டு, 'தவேரு இங்லீஷ்' ஐயும் இராசலிங்க வாத்தியாரையும் எதிர்பார்த்து நெஞ்சு படபடக்க, மூத்திரம் முட்ட, அந்தரித்துக் கொண்டிருந்த வேளை.

முதல் வாத்தியார் கூப்பிட்டதும், நிமிர்ந்து பார்த்தோம். இராசலிங்க வாத்தியாருக்குப் பதில் முதல் வாத்தியாரே இங்

லீஷ் எடுப்பதில் எங்களுக்கு வலு விருப்பந்தான். ஆனால், அவர் பாடமெடுக்க வரவில்லை; சொன்னார்:

'.....சத்தம் போடாமே இருந்து படியுங்கோ. இண்டைக்கு இராசலிங்க வாத்தியார் வரமாட்டார்.....'

எங்களுக்கு அவர் சொன்னது மண்டையில் உறைக்கு முன்னரே, முதல் வாத்தியார் மிச்சத்தையுஞ் சொன்னார். 'நேற்றுப் பின்னேரம் அவரைக் கார் தட்டிப் போட்டுது..... தோட்டவெளி ரேட்டிலை சைக்கிள்லை போகேக்கை அவரை ஆரோ காராலை அடிச்சுக்கையை முறிச்சுப்போட்டான்... வாத்தியாரை இப்ப பெரியாள் பத்திரியிலை வைச்சிருக்கினமாம்'

முதல் வாத்தியார் சொல்லி முடிக்க முன்னரே, யாரோ விக்கி விக்கி அழத் தொடங்கிய சத்தங் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தோம்—

பெரிய விக்கினி. ★

எங்களுரான அச்செழுவில் இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. ஒரு பெண் வசதியான குடும்பம். நல்ல அழகி. இவளுக்குத் திருமணப் பேச்சுக்கால் அடிபட்டது. இனத்தவர்களைச் சேர்ந்த குடும்பத்தினரில் மூன்று வாலிபர்கள் இப் பெண்ணை எப்படியாவது கலியாணம் செய்துவிட முயன்று முயற்சித்தனர். மூவரும் சகல தகுதிகளும் நிரம்பப்பெற்றவர்களாக விளங்கினர். ஒவ்வொருவரும் சம தகுதிவாய்க்கப் பெற்றிருந்தனர்.

பெண்ணின் தாய் தந்தையருக்கு மாப்பிள்ளையைத் தேர்ந்தெடுப்பது சிரமமாக இருந்தது; முடிவில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர்:

'மூவர் பெயரையும் எழுதி திருவிளச் சீட்டுப் போட்டு யார் பெயர் முதலில் வருகின்றதோ அவரையே தமது மருமகனாக எடுப்பது' எனச் சொல்லி வாலிபர்களைச் சம்மதிக்க வைத்தனர். முடிவில் அப்படியே அத்திருமணம் இனிது நடைபெற்றது. மற்ற இரு வாலிபர்களும் திருமணத்தைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு உதவினர்.

வி. சி. தம்பையா

அறிவியல் — ஆக்க இலக்கியக் கருத்தரங்கு

சென்ற சில மாதங்களாக யாழ். வளாகத் தமிழ்த் துறை, ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்காக ஒரு கருத்தரங்குத் தொடரை நடாத்தியது. நவீன உலகில். இலக்கியத்தில் அறிவியல் துறைகளில் அத்தியாவசியத்தை வற்புறுத்தும் பொருட்டும், அது பற்றிய எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்களுக்கு இடமளிக்கும் வகையிலும் இக் கருத்தரங்குத் தொடர் அமைந்தது. ஆக்க இலக்கியங்களும் அறிவியற் துறைகளும் என்ற தலைப்பில் நடாத்தப்பட்ட இக் கருத்தரங்குகளின் பிரதம பொறுப்பாளராக இருந்த சித்திரலேகா மௌனரு ஆக்க இலக்கியத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள அத்தியாவசியமான அறிவியற் துறைகள் பலவற்றை கருத்தரங்குகளில் பொருள்களாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். பேராசிரியர் கைவாசபதியின் ஆலோசனையுடன் நடத்தப்பட்ட இக் கருத்தரங்குகளில் ஆராயப்பட்ட விஷயங்களின் பட்டியலைத் தருவது அதன் நோக்கத்தையும் புதுமைத் தன்மையையும் காட்டுவதாக அமையும். இக் கருத்தரங்குகளில் பின்வரும் தலைப்புகள் ஆராயப்பட்டன. ஆக்க இலக்கியமும் மொழியியல்துறையும், ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியற் துறைகளும், ஆக்க இலக்கியமும் உளவியற் துறையும், ஆக்க இலக்கியமும் பாலியலும், ஆக்க இலக்கியமும் மாணுடவியலும், ஆக்க இலக்கியமும் நாட்டுப் பண்பாட்டியலும், ஆக்க இலக்கியமும் அரசியலும், ஆக்க இலக்கியமும் அழகியலும், ஆக்க இலக்கியமும் சமூகவியலும், ஆக்க இலக்கியமும் நடையியலும்.

இவ்வருடம் பெப்ரவரி மாதம் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கருத்தரங்குத் தொடரில் மேற் குறிப்பிட்ட பதினொரு தலைப்புகளும் ஆராயப்பட்டன. ஒவ்வொரு துறை பற்றியும் அவற்றில் தேர்ச்சியும் ஆர்வமும் உள்ள பலர் பேசினர், கட்டுரை படித்தனர்; கருத்துரைகளைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விவாதங்கள் பலருக்கும் பயனுடைத்தாயிருந்தன. பல்வேறு நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் உதாரணம் காட்டியும் எழுத்தாளர்களை விமர்சித்தும் நடந்த இவ்விவாதம் கருத்தரங்குகளின் சுவையான அம்சமாக அமைந்தது. இக் கருத்தரங்கு தற்காலத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கின் திறனாய்வு போன்று அமைந்தது எனலாம். ஆக்க இலக்கிய காரர்களும் அறிவியல்துறை அறிஞர்களும் பங்கு பற்றிய இக் கருத்தரங்கு சமூக விஞ்ஞான நோக்கின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை நோக்கவும் புரிந்து கொள்ளவும், மதிப்பிடவும் உதவிய ஒரு பயிற்சிக்க் களமாக அமைந்தது என்று பங்கு பற்றியவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர்.

இக் கருத்தரங்குத் தொடர்க் கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வெகு விரைவில் வர இருப்பதாக அறிவிக்கிறோம். இது போன்ற பயனுள்ள கருத்தரங்குகளை யாழ். வளாகத் தமிழ்த் துறை தொடர்ந்து ஒழுங்கு செய்யும் என நம்புகிறோம்.

'அவதானி'

ஜெயகாந்தனின் 'ஜெய ஜெய சங்கர...'
குறுநாவல் சம்பந்தமாக

எனது மனப் பதிவுகள்

நண்பர் ஜெயகாந்தனின் 'ஜெய ஜெய சங்கர...' நாவலைப் படித்தீர்களா? அதுபற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன? என்று ஓர் இலக்கிய நண்பர் கேள்வி கேட்டிருந்தார். அந்த நாவலை ஒரு தடவைக்கு இரு தடவை படித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் இந்தக் கருத்துக்களை இங்கு அவதானத்துடன் சொல்லுகின்றேன். இக் கேள்விக்குச் சுருக்கமாகப் பதில் சொல்ல முடியாது என்ற காரணத்தால் இங்கு அதை விரிவாக எழுத முயல்கிறேன்.

தமிழக இலக்கிய ரசிகர் ஒருவரின் கருத்தையும் பிறிதோர் இடத்தில் படித்துப்பார்க்கலாம்.

இந்தக் குறுநாவலை எதன் ஆதாரத்தின் மீது எழுத முன் வந்துள்ளார் என்பதை நாவலாசிரியர் தமது முன்னுரையில் கூறியுள்ளார். புதுப்பெரியவர்கள் பத்திரிகை உலகிற்கு விடுத்துள்ள வேண்டுகோளை எழுத்தாளன் என்கின்ற முறையில் அங்கீகரித்து இந்த நாவலை எழுதியுள்ளதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுருக்கமாக இந் நாவலின் உள்ளடக்கத்தைக் கூறுவதானால் 'இந்து ஆன்மீகப் பரம்பரையைத் தார்மீக ரீதியில் மாத்தி

ரமல்ல நடைமுறை அம்சமாகவும் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வருவதுடன் வீட்டுக் கொரு ஆண் குழந்தையை அதற்காகத் தானம் செய்வதே இந்தியாவுக்கு இன்று அத்தியாவசியம், இந்த நாவலில் மறைமுகமாகக் கூறியுள்ளார் நண்பர் ஜெயகாந்தன். அதற்கான ஆயத்த வேலைகளாகக் கிவமடைந்து போயுள்ள கோயில்களைத் திருத்தித் திருப்பணிகள் செய்வதுடன் நில்லாது, அந்தக் கோயில்களைச் சார்ந்து ஆச்சிரமங்களை அமைக்க வேண்டும் என ஆலோசனையும் கூறியுள்ளார்.

ஆதி என்றொரு தீண்டாதானை—ஹரிஜனனை—படைத்து உலவ விட்டுள்ளார். அவன் தன்னையொத்த மக்கள் நடைமுறையில் உள்ள நீசக் கொடுமைகளின் தாக்கங்களால் படும் அவலங்களைப் பற்றி யாதொரு கவலையும் படாமல் ஏதோ தத்துவம் சேசுகிறான். ஆரம்பக் கட்டத்தில் ஆலயப் பிரவேசம் என்ற போராட்டம் வந்தபோது எனக்கு அவர்களது ஆலயத்திற்குள் போக விருப்பமில்லை என. காந்தியடிகள் அங்கீகரித்த போராட்ட வடிவத்தையே நிரா

கரிக்கின்றான். பின்னால் இதே குணம் மாறாமலே கதர்ச் சட்டைக்காரனாக விளங்குகின்றான். சந்தான தர்மத்தின்பாதுகாவலர்கள் எனச் சொல்லிக் கொள்பவர்கள் சாதிக் கொடுமையால் இழைக்கும் அநீதிகளுக்குச் சாட்சியமாய் நின்று காட்சி தருகின்றான்.

நந்தனைச் சிதம்பர ஆலயத்திற்குள் தீமூட்டி எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டு, நந்தனூராக் கி இப் பிரச்சினையைத் தெய்வாம்சப் படுத்திய தில்லை அந்தணர்களின் வேலையைக் கதாசிரியர் தனி நபராக நின்று கொண்டு செய்யப் பார்க்கின்றாரோ என்றொரு சந்தேகமும் என் மனசில் நிழலாடியது. அப்படியொரு செயல் தொடர்பு இதிலும் இருக்கின்றது. அதில் நந்தன் எரிக்கப்பட்டான்; இதில் ஆதி ஆத்மாவையே இழந்து தனிமைப்படுத்தப் படுகின்றான்.

ஆதி சங்கரரின் இந்து ஆன்மீக தர்மமும் ஆதியின் கதர் நெய்யும் தகளியும் இணைவதால் பழைய சம்பவம் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது உசிதமானது எனத் தோன்றுகின்றது.

வ. வே. சு. ஐயர் என்பவரின் கிற்றந்த தேசபக்தர்; கல்விமான்; ஆன்மீக பலமிக்கவர்; தேசியப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு வசித்தவர்; ஐரோப்பிய நாடுகட்கும் சென்றவர்; எழுத்தாளர்; சூளத்துங்கரை அரசமரம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை எழுதி 'வெளியிட்டவர்'; தமிழ்ச் சிறுகதை உலகின் முன்னோடி எனப் பெயர் பெற்றவர்.

இவர் சேரன்-மாதேவி என்றொரு ஊரில் பாரதமாதா பெயரால் குருகுலம் ஒன்றை நடத்தி வந்தார். தேசிய வீரர்களை உருவாக்குவதே அதன்

தலையாய நோக்கம் எனச் சொல்லப்பட்டது. அக் குருகுலத்தில் பிரச்சினை தோன்றியது. பிராமணக் குழந்தைகளுக்கு உள்ளே வைத்துப் போஜனம் பரிமாறப்பட்டது. பிராமணர் அல்லாதார் குழந்தைகளுக்கு வெளியே திண்ணையில் வைத்து உணவு கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த மனுதர்ம சாஸ்திர இன வகுப்புப் பிரிவினையைக் கேள்விப்பட்ட தேசிய வாதிக்கள் கொதித்தெழுந்தனர். தேசிய இயக்கத்தினரிடையே சலசலப்புத் தோன்றியது. அப்பொழுது திரு. ஈ. வே. ரா. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியதரிசியாக இருந்தார். இந்தப் பாரபட்சமான நடவடிக்கையைக் கண்டித்து இயக்கம் 'நடத்தினார் அவர். ஒரு பொது நிறுவனத்தில் இப்படியான சாதி அகம்பாவம் தலையிடுவதை அவர்கடுமையாக எதிர்த்தார்.

பிரச்சினை அகில இந்தியச் சூடு பிடித்தது. காந்தியடிகள் இப் பிரச்சினையில் தலையிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. காந்திஜீயே தமிழ் நாட்டுக்கு வருகை தந்து இப் பிரச்சினையைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைக்க முற்பட்டார். சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன.

பிராமணர்கள் சமையல் காரியங்களைக் கவனிக்கடும்; குருகுல மாணவர்கள் ஒன்றாக இருந்து சமப்ந்தி போஜம் பண்ணலாம் என்ற சமரச முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இதை ஐயர் மிகக் கடுமையாக எதிர்த்து வாதிட்டார். தன்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது எனக் காந்தியடிகளிடமே கூறிவிட்டார். முடிவில் சமரச யோசனை கைவிடப்பட்டுத் தோல்வியில் முடிந்தது.

அன்றிலிருந்து ஈ. வே. ரா. தேசிய அரசியல் அரங்கத்திலிருந்து மாகாண அரசியலுக்குத் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டார். இச் சம்பவத்தினால் தமிழ் நாட்டு அரசியலில் நஞ்சு கலக்கப்பட்டு விட்டது.

இத்தனைக்கும் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் பாரதமாதா குரு குலத்தில் கல்வி கற்கவில்லை. பிராமணர் அல்லாதார் குழந்தைகளுக்கே இந்தக் கதி அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டதென்றால் ஹரிஜனர்களுக்கு என்ன கதி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துத்தான் பார்ப்போம்.

தியாகப் பெரும் கலைஞன் வ. வே. ச. ஸ்வரையே ஆட்டிப் படைத்து அடக்கிவிட்ட சநாதன இந்து தர்ம நெறிப்பாடுகள் இப்பொழுது விஞ்ஞான யுகத்துக்கேற்ப நவீன வடிவத்துடன் போலிச் சீதை ராமன் முன்வந்து அழகு காட்டியது போல, ஹரிஜனங்கள் முன்னால் வந்து ஆசை காட்டப் பார்க்கின்றது.

கைராட்டைக்குப் பின்னால், கதர்ச் சட்டை மறைப்பின் ஊடாக பார்ப்பனியம் சநாதன தர்மத்தின் பெயரால் தமிழகத்து அரசியல் வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் செய்து விட்ட அவகேட்டின் அறுவடையாகவே கறுப்புச் சிவப்புத் துண்டர்கள் பொது வாழ்வில் தலைதாக்க வேண்டிய வேண்டத்தகாத நிலை ஏற்பட வழி அமைத்து விட்டது.

இந்து தர்மத்தின் உள்ளோட்டமாக இருக்கும் ஆன்மீக பண்புகளை — அதன் தொன்மையை — வாழ்வியலில் அதன் பாரிய பங்களிப்பை நான் மனசார மதிக்கின்றேன்; கௌரவிக்கின்றேன்.

இங்கு பிரச்சினை அதுவல்ல. அதன் தொன்மையையும், ஆன்மீக பலத்தையும், பாரம்

பரியத்தையும், ஆக்க சக்தியையும் நிலப் பிரபுத்துவத்துக்குத் தானம் செய்ய வைத்து, அதன் பெயரால் நிலப்பிரபுத்துவம் அடிபட்ட வாழ் இல்லாப் பிராணிகளான ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்த சொல்லொணக்கொருமகளுக்குத் துணை நின்றதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தீண்டத்தகாதவர்கள் தாம் பெற்று இன்று அனுபவிக்கின்ற வரும் மனித உரிமைகள் ஏறும் மந்தையோரின் ஆன்மீக தவாலயத்தில் பெற்றுக் கொண்டவையல்ல. மாறாகத் தமது போராட்டம் ஊர்வீண் மூலம் தமநாடுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பார்ப்போர்கள் அடிப்படை மனிதந் அடிப்படை ஜெயகாந்தன் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். இதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் சரியாகவோ தவறாகவோ எடுத்துக் கையாளுகின்றனரே தவிர, இந்தச் சாக்காட்டுக் கொடுமையை நேரடியாக அனுபவித்தவர்கள், அதனை தமது நெஞ்சில் வருவாகப் பதித்துக் கொண்டவர்கள் படைப்பிலக்கியமாக எழுதியது கிடையாது; அப்படி எழுதினாலும் இப்படியான பிரபலம் பெற்றுக் கொண்டதில்லை.

தேசிய இயக்கத்துடன் இணைந்து பிணைந்து போராடிப் பெற்றுக் கொண்ட உரிமைகளை மறக்கடித்துப் பழையபடியும் மதத் தலைக்குள் பிணைத்துப் பாதுகாக்கவே மத பீடங்கள் இப்படியான வேண்டுகோளை விடுகின்றன எனக் கருத இடமிருக்கின்றது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தஞ்சை ஜில்லாவில் கீழ்வெண் மணி என்றொரு சிற்றூரில் ஒரு சர்வ தேசக் கொடுமை நடைபெற்றது. விவசாயக் கூலிகளான 44 ஆண், பெண், குழந்தைகள் குடிசைக்குள் பூட்டப்பட்டு வைத்து, பெற்றோல் ஊற்றிக் கொழுத்தப்பட்டனர்.

எரித்தவர் எனச் சொல்லப் படுவரும் இந்துக்கள்; எரிந்து செத்தவர்களும் இந்துக்களே!

இந்த மகா கொடூரத்தைக் கேட்ட மனித குல மனச் சாட்சியே துடுக்கிட்டு விட்டது.

நானும் மிகக் கூர்மையாகச் செய்திகளைப் படித்துப் பார்த்தேன். — பழம் பெரியவர் சொன்னதையும் புதுப் பெரியவர் சொல்லி வருவதையும் மிகக் கவனமாகப் படித்து வருபவன் நான் — ஒரு கட்டத்தில் கூட இந்த அக்கிரமத்தைக் கண்டித்து அவர்கள் ஒன்றுமே சொன்னதில்லை.

இந்து தர்மத்தைப் போஷிப்பதாலால் கோ சம் ரட்சணை செய்ய வேண்டுமெனக் கூறி கோ மாதாவின் உருவை லோக மாதாவாகக் கற்பிதம் செய்யத் தெரிந்த இவர்கள் — மாட்டுக் காக மகா யாகங்களே செய்யலாம் என உருகி உருகிப் பேசும் இவர்கள் — மனிதர்களை உயிர்க்கொலை செய்து கூட்டுச் சுடலை வேள்வி நடத்தியதையும் உயிர்கள் இப்படியாக நீசத்தனமான முறையில் வீணடிக்கப்பட்டதைக் கண்டும் வாய் பேசாமல் இருந்தது எந்தத் தர்மத்தின் பார்ப்பட்டது எனக் கேட்டு வைப்பதில் நியாயம் இருக்கின்றது.

பெரியவர்கள் ஒரு ஊருக்குக் கோயில் திருப்பணிக்காக எழுந்தருளி இருக்கின்றார்கள் என்றால் இவர்களினது தினசரிச்

சேவைக்கும் திருப்பணி நோக்குக்கும் சேவை செய்ய முன் நின்று உழைப்பவர்களே இப்படியான கீழ்வெண்மணி மிலேச் சர்க்கர்தான் என்பது அனுபவ உண்மையாகும்.

எனவே, மாட்டுக்காக்க கண்ணீர் விடுபவர்கள் மனிதர்களுக்காக — குறிப்பாகத் தர்மத்தப் பட்ட சகோதரர்களுக்காக ஏன் இரங்குவதில்லை என்பது கூட இங்கு சிந்திக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

நாவலில் வரும் சீங்கரர், ஆதியைப்பற்றி மனதில் உருகித் தவிக்கிறார். ஆனால் அதே ஆதியை பக்கத்தே சில நடை தூரம் இருந்தும் தனது பாலப் பருவத்து நண்பனைச் சந்திக்க வெகுவாகக் கூச்சப்படுகிறார். வெருண்டு தனது அந்தரங்கச் சீடனை அடிக்கடி தூதனுப்புகின்றார். கதர்ச் சட்டைக்கார ஆதி, தனக்குள் புதைந்து போனது போல, வேலிக் குறுக்கிட்டில் தனது தத்துவத்தைத் தரிசனம் செய்கின்றார்.

பாரதி கூட கனகலிங்கம் என்றொரு ஹரிஜனப் பையனுக்குப் பூனூல் அணிவித்து மூல மந்திரம், செப்பச் செய்து அவனைப் பிராமணன் ஆக்கி வைத்தார். தனி நபர்களைப் பிடித்து இப்படியான மகோன்னத உபதேசம் செய்வித்து அவர்களைத் தெய்வப் பிறவிக்களாக ஆக்கிக் காட்டுவதுகூட புராணம் படித்தவர்களுக்குப் புதிசல்ல.

பிரச்சினையை இப்படி மழுங்கடிக்கலாமே தவிர, பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு இவைகள் வழிகாட்டல்களல்ல. ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரியவரின் அல்லது இளையவரின் தபோ ஞான பலம் பற்றியோ ஆன்மீக நெறிப்பாடு குறித்தோ சந்தேகிக்கவில்லை. அலட்சியம் செய்வதும் எனது

நோக்கமல்ல. ஆனால் லௌகிக—
லோகாயத விவகாரத்தில் அவர்
கள் கடைப்பிடிக்கும் குறைபா
டுகள் பற்றியதே எனது கருத்
துக்களாகும்.

உதாரணமாக கொலாச்
சார — மட்டரகமான — நியூ
வேவ் என்ற உத்திகளைப் பயன்
படுத்தி நவீன விபசார சாதன
மாகப் பயன்பட்டு வரும் தமிழ்
கத்துச் சஞ்சிகைகளிலும் பத்தி
ரிகைகளிலும் பெரியவர்களது
பெயரால் வெளிவரும் அருள்
வாக்குகளை அச்சிடக் கொடுப்
பதே இந்தச் சந்தேகத்தை
என்னுள் முளைவிடச் செய்துள்
ளது.

வாசகர்களுக்கு ஒரு சிர
மத்தை நான் தருகிறேன் என்
பதை இப்பொழுது ஒப்புக்
கொள்ளுகின்றேன். மூல நூலைப்
படிக்காமலே இந்தக் கருத்துக்
களை — இதை விமரிசனம் என
நான் கருதவில்லை — படிப்பவர்
கள் திகைக்க நேரலாம். அவர்
களுக்கு இது உதவியாக அமை
யக் கூடும்: அவரவர் தகுதிக்கே
ற்ப, தரத்திற்கேற்ப மூல
நூலைப் படிப்பவர்கள் இந்தக்
கருத்துக்களையும் பொருத்திப்
பார்க்க வேண்டும்.

கீழ்வெண்மணிப் பிரச்சினை
நடைபெற்ற காலகட்டத்தில்
ஒரு கூட்டத்தில் மறைந்த
தோழர் கே. பாலதண்டாயுதம்
ஜெயகாந்தன் போன்ற முன்
னணி எழுத்தாளர்கள் இந்தப்
பிரச்சினையைத் தொட்டு எழுத
லாமே எனக் குறிப்பிட்டிருந்
தார்: அதற்கு அவர் 'ஓர் எழுத்
தாளனைப் பார்த்து இதை எழு
துங்கள்; அதை எழுதுங்கள்
எனச் சொல்வதற்கு யாருக்குமே
உரிமையில்லை!' எனப் பட்ட
வர்த்தனமாகச் சொல்லி அக்
கருத்தை நிராகரித்த அதே
ஜெயகாந்தன், புதுப் பெரியவர்

பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்த அறிக்
கையைப் பார்த்துவிட்டு ஒரு
நாவலையே எழுதி முடித்து
விட்டார்.

மக்களுக்காகவே தனது
வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர்,
வாழ்வில் பெரும் பகுதியைச்
சிறையில் அடைப்பட்டுக் கழித்த
வர். ஒடுக்கப்பட்ட — நசுக்கப்
பட்ட மக்கள் குலத்திற்காகத்
துணிந்து குரல் கொடுத்து வந்
தவரான ஒரு தேசியர், தலைவன்
சொன்ன ஆலோசனையைப் பகி
ரங்கமாக நிராகரித்த அவர்
எழுத்தாளருக்காகவல்ல, வேறு
யாருக்கோ மத உயர் பீடம்
விடுத்த வேண்டுகோளை சிர
மேலேற்று ஒரு நூலையே எழுதி
யுள்ளார் என்றால் ஒரு கருத்தை
நிராகரிப்பதும் ஏற்றுக் கொள்
வதும் தனது வசதிக்காகவே
தானே என எண்ணத் தோன்
றுகின்றது.

காலம் போகப் போக
நாவலாசிரியர் ஆன்மீக
நெறியே — அதன் வழி நடப்
பதே — இந்தியாவின் முழுப்
பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கும் சர்
வரோக நிவாரணி எனச்
சொல்லி முழுக் காலியமே
படைத்தளித்தாலும் ஆச்சரியப்
படுவதற்கில்லை.

'ஜெய ஜெய சங்கர.....'
நாவலில் வெளிவரும் கருத்துக்
கள் இன்றைய இந்திய மண்
னுக்கு இப்பொழுது தேவை
தானா?

சநாதன தர்மத்தின் பெய
ரால் ஹரிஜனங்களுக்குக் கடந்த
காலங்களில் செய்யப்பட்ட முன்
னுதாரணமற்ற கொடுமைகளை
மறைத்து அல்லது மறக்கப்
பண்ணி, அவர்கள் மத்தியில்
இருந்து புதுப் பாதர்களை உரு
வாக்குவதே இதன் அடிப்படை
யான நோக்கம். அதற்கு சநா
தன தர்மத்தின் தூண்களைப்

பக்குவ நெறிப்படுத்திக் காட்டு
வதே கட்டுமான உத்தி.

19-ம் நூற்றாண்டின் பின்
பகுதியிலும் 20-ம் நூற்றாண்டின்
முன் பகுதியிலும் 'போப்' ஆண்
டவரை முன்னிறுத்தி ஆன்மீக
புனருத்தாரணம் சம்பந்தமாக
இப்படியான இலக்கியங்கள்
ஐரோப்பாக்கண்டத்தில், பல
நாடுகளில், பல ரூபங்களில் பல
மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளதும்
உண்மை.

மனுநீதி சாஸ்திரத்தை
மையக் கோட்பாடாக வைத்துக்
கட்டப்பட்ட ஒரு சமூக அமைப்
பில் வழி வழி வந்தவர்கள்தான்
மதுரை வைத்தியநாதையர், சத்
தியமூர்த்தி, மணப்பாறை ஐயர்
போன்றவர்களும் இன்னும்
எனக்குத் தெரிந்திராத பிராம
ணைத்தமர்களும் — இதில் ராஜா
தியை நான் வேண்டுமென்றே
தான் குறிப்பிடவில்லை. அவர்
தீண்டாதார் பிரச்சினைக்குப் பல
நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார்
என்பது உண்மை என்ற போதி
லும் கூட, இந்தச் சாதி விவ
காரத்தில் அவரது ஆதம் சுத்
தியை நான் விசுவாசிக்கவில்லை —
இப்படியான பிராமண உத்த
மத் தலைவர்கள் பெரும் பங்கு
வகித்து, தேசிய இயக்கத்தின்
திசைவழியே, அடக்கப்பட்டு,
ஒடுக்கப்பட்டு, உரிமை பறிக்கப்
பட்ட மக்கள் பகுதியினருக்கு
நியாயம் வழங்க முன் நின்று
உழைத்து வந்துள்ளனர் என்
பதை புனிதமான உணர்வுடன்
இங்கு நினைவு கூரும் அதே சம
யம் மனுநீதியின் பெயரால்
ஆன்மாவையே அடக்கிய சமூ
கம், செல்லரித்துப் போன
சநாதன தர்மத்தைக் காரணம்
காட்டிச் செய்துள்ள அளப்பரிய
கொடுமைகளை, வாய் மூடி,
மௌனச் சாட்சியாய் நின்று
பொறுத்துக் கொள்வதே தனது
தனிப் பெரும் ஆளுமை என

வாழா நிற்கும் பாத்திரமான
ஆதியின் முகத்தில் ஓங்கி அறைய
வேண்டும் போல எனக்குள்
ஆத்திரம் பீறிட்டது. அப்படி
ஒரு மன எரிச்சல். அந்த அறை
மனித குல மனச்சாட்சியின்
மீதே விழ வேண்டுமென்பதும்
எனது ஆசை.

சமீப காலத்தில் இந்திய
மண்ணில் மிகப் பெரிய மாற்
றங்கள் நடைபெற்று வருவதை
அவதானிக்கும் எண்ணப் போன்
றவர்களுக்கு சநாதன தர்மப்
பிரச்சினையல்ல இங்கு குறுக்கிடு
வது! அவசர காலப் பிரகடனம்,
20 அம்சத் திட்ட அமுல், தமிழ்
முக கைலஞ்ச ஊழல் அரசு
விலக்கப்பட்டு, 20 அம்சத்
திட்ட அமுலில் பரம்பரை பரம்
பரையாகவே அடிமை குடிமைக
ளாக நிலப் பிரபுக்களால் தமக்கு
அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் —
குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் — விடு
தலை, நிலமற்ற மக்களுக்குக்
குடியிருக்க நிலம் போன்ற சமூக
மாற்றங்கள் மிகத் தீவிர நடை
பெற்று வரும் ஒரு நாட்டில்
ஓர் எழுத்தாளன் சொல்வதற்கு
எத்தனையோ சங்கதிகள், செய்தி
கள் உண்டு என்பதை நான்
உணருகிறேன். இதைத்
தவிர்த்து, அல்லது இதை
மறந்து ஏதோ சநாதன தர்மத்
தின் புனிதத்தை, அதன் மகி
மையைப் பாதுகாப்பதே இப்
போதைய முதல் நோக்கம்
என்ற மண்பான்மையை கலந்து
எழுதப்பட்டுள்ள ஜெய ஜெய
சங்கர குறு நாவலில் அப்படிப்
படித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்
கான ஒன்றுமேயில்லை என்றே
எனக்குச் சொல்லத் தோன்று
கின்றது.

சரஸ்வதி காலத்தை இந்தச்
சமயத்தில் எண்ணிப் பார்க்கத்
தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால்
சரஸ்வதிதான் நமக்கெல்லாம்

ஜெயகாந்தனை அறிமுகப்படுத்தியது.

கடல் கடந்து தூரம் தொலைவாக இலக்கியப் பரம்பரையினர் பிரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட ஆதம் பூர்வமாகத் துணைநின்ற அந்தக் காலத்தில் ஜெயகாந்தனின் கதைகளை எழுத்தெண்ணிப் படித்த ரூபகம் வருகின்றது. நண்பர்களுடன் அவரது கதைகளைப் பற்றி மணிக் கணக்காக விவாதித்த சம்பவங்கள் இப்பொழுதும் எனது நெஞ்சில் பசுமையாகப் பதிந்திருக்கின்றன.

ஆனால் இன்று அவரது முதிர்ச்சி என அவரே கருதி எழுதும் கதைகளைப் படிக்கும் போது ஓர் அந்நியத் தன்மை மாத்திரம் வெறிச்சோடித் தெரிகின்றதை என்னால் இனம் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நடையிலே ஒரு செழுமை, சொல்லும் உத்திகளிலே ஒரு முதிர்ச்சி, பாத்திரங்களை நிதானமாகக் கையாளுகின்ற திறமையிலே ஒரு லாவகம், அவரது படைப்பு எழுத்தைப் படிப்பதற்கு இலட்சக் கணக்கான வாசகர்கூட்டம் இத்தனையும் இருந்தும் ஜெயகாந்தனின் ஆன்மாவை அல்லது ஆளுமையை அவரது எழுத்திலே இன்று என்னால் இனங்கண்டு கொள்ள முடிவதில்லை.

அவரது தற்போதைய பிரபலத்தைப் பார்த்து மயங்கி அவரோ அல்லது அவரது ரஸிகர்களோ புளகாங்கிதம் கொள்வார்களானால் அது ஓர் ஆபத்தான பிரமையாகும்.

சரஸ்வதி சம்பந்தமாக நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டதற்கு நிரம்பிய நியாயமுண்டு. நமது கருத்துக்களின் தாக்கம், நமது கொள்கையின் பயனுறுதித் தன்மை, ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகள்பற்றிக் கொண்டிருந்த உறுதி அத்தனையும் வெளிப்படுத்த அந்த இயக்கம் நமக்கும்

தமிழகத்தில் புதுச் சிந்தனைத் தடத்தில் நடைபோட முயன்ற பலருக்கும் உறுதுணையாக அமைந்து வழி சமைத்துத் தந்து என்பதை நாம் இன்னும் மறந்துவிடவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் இருந்த ஆரோக்கியமான இலக்கிய சிந்தனை - துணிச்சலான கருத்துப் பரிமாற்றம் - இன்று தமிழகத்தில் அருகி வருகின்றதோ என உண்மையாகவே ஐயப்படுகின்றேன், நான்.

பல தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள் கருத்துச் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளில் தமது உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியே சொல்லாமல் - நமக்கு ஏன் இந்த விண்வம்பு? - என்ற ரீதியில் மௌனமாக இருப்பதினால் வளர்ந்து வரும் இளம் தலைமுறைக்கு எத்தனை பெரிய நட்புத்தைச் செய்கின்றனர் என யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

சரஸ்வதி காலம் கூர்மையான மனச் சாட்சியுள்ள எழுத்தாளர்கள் தமது கருத்தைப் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்திய காலம் என்ற ஒரு உண்மையே மனதிற்கு எத்தனை இதத்தைத் தருகிறது. கருத்தையும் கருத்தையும் மோதவைப்பதால் தனிமனித விரோதம் வளரும் என நான் நம்பவில்லை. அப்படி அதைத் தனிமனிதருரோதமாகப் பார்ப்பவர்கள் இலக்கிய உலகில் தாக்குப் பிடிக்கத் தகுதியற்றவர்களாக முடிவில் மாறி விடுவார்கள்.

முடிவாக ஆரம்பத்தில் நண்பர் கேட்ட கேள்விக்கு எனது பதில் இதுதான். 'சிருஷ்டியாளன் என்கின்ற முறையில், தனது படைப்பில், தனது மேலாதிக்கத்தைத் திணித்து, தான் சொல்லும் விதத்திலேயே - தனது கருத்துக்கிசையவே - பாத்திரங்களை நடமாட வைத்து ஜெயகாந்தன் 'ஜெய ஜெய சங்கர' வை எழுதியுள்ளார்! வேறென்றுமில்லை! ★